

Thích Như Điển
dịch

**Kinh Đại Phương
Quảng Tổng Trì
Bảo quang minh**

**Đại Chánh Tân Tu Đại Tạng Kinh
quyển thứ 10
Hoa Nghiêm bộ.**

Phật lịch 2546
Dương lịch 2002

Nhân khóa tu học Phật Pháp
Âu Châu kỳ thứ 14 tại Anh
Quốc, chùa Viên Giác và
Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội
Phật Giáo Việt Nam tại đây ấn
hành 1.000 quyển để biếu các
học viên tham dự khóa tu học.

Chùa Viên Giác

karlsruher strasse 6

30519 hannover - germany

tel. : (049) 511 87 96 30. fax : (049) 511 87 90 963

<http://www.viengiac.de>

Email : viengiactu@t-online.de

**Trung Tâm Văn Hóa Xã Hội Phật Giáo Việt Nam
tại Cộng Hòa Liên Bang Đức**

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì
Bảo quang minh

Quyển thứ nhất - số 299

Đại Chánh Tân Tu Đại Tạng Kinh
quyển thứ 10 thuộc Hoa Nghiêm bộ.
Từ trang 884 đến trang 905, gồm 5 quyển

Tây Thiên trung Ấn Độ, nước Ma Già Đà, tại chùa Na Lan Đà, truyền
giáo Đại sư Ngài Tam Tạng Tứ Tử Sa Môn Thần Pháp Thiên phụng
chiếu dịch (thuộc nhà Triệu Tống).

Tỳ Kheo Thích Như Điển, Trụ Trì Chùa Viên Giác
tại thành phố Hannover, nước Đức,
thuộc đời Thủ Tướng Schröder, nhân mùa An Cư Kiết Hạ 2545
phụng dịch từ tiếng Hán sang tiếng Việt từ ngày 14 tháng 8 năm
2001 nhằm ngày 25 tháng 6 năm Tân Tỵ.

Ta nghe như vậy, một thuở nọ Đức Thế Tôn đang ở tại thành Vương Xá trong núi Linh Thứu cùng với trăm ngàn vị Tỳ Kheo đã đầy đủ các pháp thanh tịnh. Cũng có những bậc Sư Tử hồng trí tuệ tròn đầy nhiều lợi ích cũng như các bậc Bồ Tát Ma Ha Tát. Các vị ấy có tên là :

Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát
 Bảo Ấn Thủ Bồ Tát Ma Ha Tát
 Thường Hiện Bồ Tát Ma Ha Tát
 Công Đức Trang Nghiêm Bồ Tát Ma Ha Tát
 Phước Đức Âm Bồ Tát Ma Ha Tát
 Đại Huệ Bồ Tát Ma Ha Tát
 Đức Nghiêm Bồ Tát Ma Ha Tát
 Kim Cang Tuệ Bồ Tát Ma Ha Tát
 Kim Cang Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát
 Kim Cang Quang Bồ Tát Ma Ha Tát
 Kim Cang Khí Trượng Bồ Tát Ma Ha Tát
 Diệu Cang Bồ Tát Ma Ha Tát
 Trì Địa Bồ Tát Ma Ha Tát
 Hiện Nhứt Thiết Bồ Tát Ma Ha Tát
 Quán Tự Tại Bồ Tát Ma Ha Tát
 Đắc Đại Thế Bồ Tát Ma Ha Tát
 Kiên Lao Huệ Bồ Tát Ma Ha Tát
 Kim Cang Kiệt Tường Bồ Tát Ma Ha Tát
 Diệt Ác Thú Bồ Tát Ma Ha Tát
 Trừ Nhứt Thiết Phiền Não Huệ Bồ Tát Ma
 Ha Tát

An Tường Bộ Bồ Tát Ma Ha Tát
 Ly Thủ Xả Bồ Tát Ma Ha Tát
 Chiên Đàn Hương Bồ Tát Ma Ha Tát
 Hải Tuệ Bồ Tát Ma Ha Tát
 Nan Thắng Bồ Tát Ma Ha Tát
 Thật Thắng Bồ Tát Ma Ha Tát
 Huệ Hạnh Bồ Tát Ma Ha Tát
 Biện Tích Bồ Tát Ma Ha Tát
 Diệu Hương Bồ Tát Ma Ha Tát

Từ Thị Bồ Tát Ma Ha Tát
và rất nhiều vị Bồ Tát Ma Ha Tát như thế.

Tất cả đều an trụ nơi cửa của bất khả tư nghì giải thoát tam muội. Lại cũng đã chứng được phép không của vô lượng âm thanh. Xem nghe tất cả các âm thanh của các nước nơi có các Đức Phật, không sợ hãi. Thọ mệnh rất lâu chứng được tên lớn. Ba cõi không ngăn ngại lại cũng không bị phá hoại. Tất cả người trí đều là quyến thuộc. Thành tựu rất nhiều trí tuệ, làm cho chúng sanh đầy đủ. Tất cả đều đến bờ giác ngộ phía bên kia. Lại cũng chứng được phép không của thân, miệng, ý nghiệp. Chứng được tất cả trí tuệ và biết được rất nhiều hạnh nguyện. Chứng được phép không, vô tướng vô nguyện và pháp môn giải thoát. Những vị Bồ Tát như thế đều cùng đến đây để ngồi.

Lúc bấy giờ Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát từ trong chúng hội đứng dậy đánh lễ dưới chân Phật và bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Phải hiểu pháp giới như thế nào?

Phật dạy rằng: Này Thiện Nam Tử! Với pháp giới này không có tánh không thể hiểu biết được. Vì sao vậy? Này Thiện Nam Tử! Ví như hư không, lia những hí luận cũng chẳng mất hí luận, chẳng nhận chẳng bỏ; chẳng có tánh, chẳng phải chẳng có tánh. Lại cũng chẳng có nơi chốn. Này Thiện Nam Tử! Nên biết pháp giới là như vậy đó.

Lúc bấy giờ Ngài Phổ Hiền Bồ Tát lại bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Pháp giới trụ ở chỗ nào?

Này Thiện Nam Tử! Nơi chốn còn chẳng có, huống gì có nơi để trụ. Này Thiện Nam Tử! Pháp giới này không thể biết không thể nghĩ, không có tự tánh, không thể hiểu rõ hết. Này Thiện Nam Tử! Pháp giới tánh kia không thể biết, không thể thấy.

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát lại bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Bồ Đề có những gì?

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Bồ Đề có vô lượng hình tướng không thể đo lường được.

Phổ Hiền Bồ Tát lại hỏi:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Pháp giới lại có phân biệt như thế nào?

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Pháp giới gốc của nó không có phân biệt.

Phổ Hiền Bồ Tát lại hỏi:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Nếu mà pháp giới không thể phân biệt được thì tại sao phàm phu chúng sanh có thể hiểu được?

Phật bảo rằng: Này Thiện Nam Tử! Nếu có kẻ phân biệt tức là những chúng sanh này mê muội nên mới sanh tâm phân biệt đối với việc không phân biệt này.

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát lại bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Sự giác ngộ của Như Lai thật sâu xa vi diệu khó thể giải thích được.

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Bồ Đề tức là tất cả pháp vậy, lìa những hí luận, cho nên không có gì để phân biệt cả.

Lại cũng trong chúng hội có Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử từ chỗ ngồi đứng dậy đánh lễ dưới chân Phật và bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Nguyện vì chúng con mà nói pháp môn "Bảo Quang Minh Tổng Trì" này.

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Nay ta hỏi ông tất cả pháp hải nơi Biện Tài Bồ Tát Ma Ha Tát. Ông ta vì người mà nói vậy.

Lúc ấy Diệu Cát Tường Đồng Tử ở trước Đức Như Lai hai tay chấp lại bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Như Lai là bậc nhất thiết trí, là người thấy biết tất cả, tại sao Ngài không nói?

Phật bảo rằng: Này Thiện Nam Tử! Vì có những Bồ Tát Ma Ha Tát, nên ở nghĩa này, Như Lai không nói.

Diệu Cát Tường thưa: Tuy nhiên bạch Thế Tôn! Tại sao Nhũ Lai không nói pháp cho chúng con?

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Vì ta không nói pháp cho hữu tình nơi đây. Cho nên Thiện Nam Tử! Ta hiển thị cho Bồ Tát kia nói lên bất khả tư nghì vậy.

Lúc ấy Ngài Cát Tường Đồng Tử bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn: Duy Nguyện Đức Như Lai lòng từ vô lượng hãy vì chúng con mà nói pháp môn "Bảo Quang Minh Tổng Trì".

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Nay ta hỏi Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát thay ta mà nói pháp môn này vậy. Này Thiện Nam Tử! Hãy biết rằng Bồ Tát Ma Ha Tát này trí huệ vô lượng.

Ngài Diệu Cát Tường: Nếu Như Lai bảo chúng con phải nghe Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát thì nay con hỏi.

Phật bảo: Này Diệu Cát Tường: Ta đã được các pháp môn giải thoát như vi trần. Tại sao lại hỏi Như Lai?

Diệu Cát Tường đáp rằng:

Bạch Đức Thế Tôn! Con chưa nghe một pháp nào không phải Phật nói cho đến tất cả các Đức Như Lai đều nói chơn như thật tánh. Từ đó con có thể nhớ nghĩ thọ trì không quên như ngày hôm nay.

Phật bảo: Lành thay! Lành thay Thiện Nam Tử! Nay ta sẽ nói. Phật bảo: Này Diệu Cát Tường! Nay ta sẽ hỏi Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát về pháp môn Tổng Trì này.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát này đã thâm nhập thật tướng của Đại Thừa chưa?

Phật bảo: Thiện Nam Tử! Các người nên biết rằng tất cả đều tự tại như là một vị Pháp Vương đã chứng đắc không gì khác. Này Thiện Nam Tử! Hãy biết rằng với

phước đức nhiều không thể kể nên đã đạt pháp không. Chúng được bất khả tư nghĩ giải thoát tam ma địa môn.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử thưa Phật thánh chỉ nên đã đến trước Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát chấp tay cúi đầu một lòng cung kính bạch Ngài Phổ Hiền Bồ Tát rằng:

Thưa Ngài: Nguyện vì chúng con mà nói hai chữ pháp môn.

Lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát đáp rằng: Này Thiện Nam Tử! Sẽ hỏi hai chữ gì nơi ta?

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử bạch Ngài Phổ Hiền Bồ Tát rằng:

Thưa Ngài: Giác và người giác hai chữ này có tướng như thế nào?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát nói: Này Phật Tử: Giác vốn là không tướng, không tánh bất khả tư nghĩ, chẳng có chẳng không v.v... lìa các hí luận, cũng chẳng lìa các hí luận, không có ý nghĩa nên không thể đề cập đến được. Này Thiện Nam Tử! Đó là tánh giác của chư Phật vậy.

Ngài Diệu Cát Tường thưa: Thưa Ngài! Nếu Phật pháp chẳng hí luận. Vì sao mà Phật pháp làm như vậy?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát bảo với Ngài Diệu Cát Tường rằng: Này Phật Tử! Lìa lời nói cho nên gọi là như vậy.

Diệu Cát Tường thưa: Thưa Ngài: Thế nào là lìa ngôn ngữ để nói?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát đáp: Này Diệu Cát Tường! Trí lìa lời nói.

Ngài Diệu Cát Tường thưa: Thưa Ngài: Thế nào biết được trí?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát đáp: Này Diệu Cát Tường! Trí lìa lời nói.

Ngài Diệu Cát Tường thưa: Thưa Ngài: Thế nào biết được trí?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát đáp: Này Diệu Cát Tường: Nghĩa là biết vô tánh, biết chẳng phải vô tánh.

Ngài Diệu Cát Tường lại hỏi: Thưa Ngài: Thế nào gọi là biết vô tánh và biết chẳng phải vô tánh? Vì sao mà nói pháp tam thừa?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát nói: Này Diệu Cát Tường! Thế giới lia sự nhiễm ô vì sao gọi là có nói.

Diệu Cát Tường hỏi: Vì sao tất cả các pháp lại cũng vô tánh mà nói tánh của Như Lai vô lậu và Ngũ uẩn tánh cũng không thể có được?

Diệu Cát Tường thưa tiếp: Vì sao mà Bồ Đề có hí luận?

Phổ Hiền Bồ Tát đáp: Này Phật Tử: Bồ Đề chẳng có hí luận mà cũng chẳng là hí luận. Tánh giác này chẳng có hí luận mà cũng chẳng phải chẳng hí luận, không lời nói nên không nói được vậy.

Lúc ấy Đức Phật tán dương Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát và nói rằng: Thiện tai! Thiện tai, Thiện Nam Tử: Như ta đã nói đây là pháp môn bất khả tư nghì, cao xa sâu sắc, cũng có thể nói lời rằng trên trời dưới đất loài người khó mà giải thích.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử bạch Phật rằng: Kính bạch Thế Tôn: Tất cả pháp đều không thể biết, không thể thấy và không có pháp nào có thể nói.

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Như thế đó, như thế đó.

Lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát lại bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn: Đây là pháp môn thanh tịnh lia sự giải bày, lia sự hiểu biết.

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Như thế đó, như thế đó.

Lúc ấy Ngài Huệ Hải Bồ Tát bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn: Ngài Phổ Hiền Bồ Tát đã nói pháp môn thanh tịnh vậy.

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Như vậy đó, như vậy đó. Lại nữa Thiện Nam Tử! Tất cả các pháp đều thanh tịnh nên cơn mưa pháp này cũng lại như thế.

Liên lúc ấy Bình Đẳng Tịch Tĩnh Ba La Đại Bà La Môn tử bạch Phật rằng: Kính bạch Thế Tôn. Đây là sự giác ngộ bình đẳng bất khả tư nghì, là tướng văn tự chữ nghĩa khó thấy, là các sắc tướng.

Phật bảo rằng: Này Thiện Nam Tử! Như thế đó, như thế đó. Pháp giới tánh là khỏi tướng của sự tuyệt đối.

Lúc ấy Diệu Cát Tường Đồng Tử liền bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Tướng của không có phải là làm nên âm thanh, làm nên màu sắc, nên gọi là tướng?

Phật bảo: Này Diệu Cát Tường! Không có nghĩa là là âm thanh, là màu sắc, các lời nói mà cũng chẳng là những lời nói. Thiện Nam Tử! Pháp tánh là như vậy đó. Không có nghĩa là là chữ nghĩa nên gọi là không, lại cũng là lời nói nên gọi là không. Này Thiện Nam Tử! Không có nghĩa là tự tánh của tất cả pháp vậy.

Lúc ấy Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phất bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Như Lai xem việc chứng đắc này là một đại biến hiện bất khả tư nghì giải thoát Bồ Đề phải không?

Phật bảo Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phất rằng: Đối với trí tuệ của các A La Hán và trí huệ của các vị Bồ Tát mới phát tâm còn xa lắm, còn nói gì đến Bồ Tát này đây. Vì sao vậy? Vì sơ phát tâm Bồ Tát chỉ sẽ thành Phật. Quả vị A La Hán thì chưa thể đến được.

Lúc ấy Ngài Nhứt Thiết Pháp Tự Tại Vương Bồ Tát bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Như Đức Phật nói con nay đã hiểu. Vì Thanh Văn thì không thể chứng được pháp Thanh Văn.

Phật bảo: Này Thiện Nam Tử! Thanh Văn này chẳng thể chứng được pháp Thanh Văn. Lại nữa Thiện Nam Tử! Nếu mà Thanh Văn cùng với Bồ Tát tranh nhau về Trí Tuệ có được thì ở đây không thể đề cập đến.

Lúc bấy giờ Diệu Cát Tường bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Như Lai vì sao mà nói Ngài Xá Lợi Phất chứng đắc được trí tuệ đệ nhất?

Phật bảo Diệu Cát Tường rằng: Như ta đã nói thật chẳng có chỗ nào chứng đắc.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử mới hỏi Ngài Xá Lợi Phất rằng: Trưởng Lão chứng được pháp Thanh Văn như thế nào?

Ngài Xá Lợi Phất bảo rằng: Ta ở nơi chẳng dính mắc.

Ngài Diệu Cát Tường thưa: Điều ấy có phải để cho những kẻ chẳng phải phạm phu chăng?

Chẳng phải vậy. Thiện Nam Tử.

Diệu Cát Tường bảo: Như vậy thế nào gọi là được trí tuệ đệ nhất?

Ngài Xá Lợi Phất bảo: Nên biết rằng không phải là kẻ phạm phu, lại cũng chẳng phải là kẻ trí tuệ đệ nhất.

Như vậy là người gì?

Ngài Xá Lợi Phất đáp: Này Thiện Nam Tử! Ta cũng chẳng biết! Trí huệ này có được nhiều do như biển cả. Cho nên ta nay chẳng phải đối đáp với người.

Diệu Cát Tường hỏi: Thưa Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phất! Chưa nói lời này. Ngài tự biết mình là người đã huân tập phước đức nhiều năm, vì sao mà khiêm nhường như vậy?

Ngài Xá Lợi Phất trả lời: Này Thiện Nam Tử! Ta tuy nhiều năm, nhưng không công đức cũng chẳng chứng. Lại nữa Thiện Nam Tử! Dụ như tất cả sự sai biệt của vạn pháp là do từ núi cao với một hạt bụi đáng động nơi kim cương vậy. Này Thiện Nam Tử! Ta lại cũng như thế! Giống như một sợi lông mà đem trí huệ ấy so với số lượng của nhiều hạt bụi vậy. Tất cả chúng sinh đều giống như ta, lại chẳng sai khác gì. Này Thiện Nam Tử! Huống là ta chỉ có một mình, cho nên ta nay chẳng mắc vào đó. Này Thiện Nam Tử! Giống như con voi dữ có thân hình vĩ đại, sức mạnh cũng lắm. Thế mà con người chỉ dùng

cây roi mà chế ngự được. Ta cũng giống vậy đó. Nay Thiện Nam Tử! Vì sao vậy? Nay có trí lực lớn, nhưng lực của ta yếu. Nay Thiện Nam Tử! Lực của các người giống như rồng lớn. Vì sao mà lực của ta có thể địch với lực kia được.

Trường Lão Xá Lợi Phất bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Như người sanh ra mù muốn đi đến nơi khác, lúc ở giữa đường chắc chắn rằng chẳng có thể thấy thành ấp. Vì sao mà có thể đi du lịch như thế? Nay Thiện Nam Tử! Điều này như thế này. Ta đối với kẻ kia cũng dụ như kẻ mù. Ta nay biết rằng Phật đạo sâu xa, tới đích thật lâu. Nên phải biết rằng như vậy.

Phật bảo Ngài Xá Lợi Phất: Chớ làm như thế! Với uy đức của Như Lai có thể làm cho tất cả chúng sanh thay đổi cách nghe để được pháp này. Nay Xá Lợi Phất! Huống là chứng được bất khả tư nghị giải thoát vậy. Lúc ấy Đức Thế Tôn nói pháp này rồi trên trời loài người có chín vạn hai ngàn chúng sanh đều chứng được pháp này.

Lúc ấy Ngài Pháp Huệ Bồ Tát nhờ uy thần của Phật nên nhập vào tam muội, tên Bồ Tát là Vô Biên Tướng Ứng Bảo Quang Minh Tam Ma Địa, lúc ấy Pháp Huệ Bồ Tát tức thời vào trong mười phương mười ngàn Phật sát vi trần thế giới. Cứ ở mỗi phương như thế đều có mười ngàn Phật sát vi trần chư Phật Thế Tôn, đều đến trước mặt. Lúc ấy các vị Phật mới hỏi Pháp Huệ Bồ Tát rằng: Một phương cũng như mười phương đều thế.

Lại được các Đức Thế Tôn tán thán. Lành thay! Lành thay Pháp Huệ! Nay nên nhập vào Bồ Tát Vô Biên Tướng Ứng Tam Ma Địa vậy. Lại nữa Thiện Nam Tử! Lúc ấy ở mỗi mỗi nơi có tất cả mười phương mười ngàn vị Phật ở trong sát độ vi trần cùng với các Đức Như Lai đến ngồi ở đó cũng giống như ta nay cùng với tất cả các Đức Như Lai cũng đồng một hiệu. Tất cả đều là Thế Tôn Tỳ Lô Giá Na Như Lai có uy đức cao cả và có nguyện lực đầy đủ vậy. Được có lợi lớn cho đến việc chuyển đại

pháp luân. Cũng giống như các vị Phật khác cùng nói kệ rằng:

Trí Phật vốn thanh tịnh
 Phổ cập khắp pháp giới
 Lại xem các chúng sanh
 Vào ra trí Vô Ngại
 Chẳng sánh tướng tương ưng
 Tất cả lời nói lành
 Liền chứng tất cả trí
 Viên mãn nơi các pháp
 Ba đời trí đều đủ
 Nên nói pháp như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Nay ta nhờ oai thần lực của Phật nên nói Bồ Tát ở vào pháp môn thập trụ.

Lúc ấy Đức Thế Tôn cùng với các vị Vô Ngại trí làm cho Pháp Huệ Bồ Tát chứng được Tam Ma Địa, có tên là Vô Ngại, Vô Đoạn, bất không pháp, bất không trí, vô lậu vô tế, vô tận, vô lai, vô khứ, vô biên bốn tánh, vô trước... chứng được những Tam Ma Địa như thế. Lúc ấy Đức Thế Tôn lấy tay phải xoa đầu Pháp Huệ Bồ Tát. Đức Phật sau khi xoa đầu Bồ Tát rồi, tức thời Pháp Huệ Bồ Tát từ Tam Ma Địa mà dậy nói với các Bồ Tát rằng: Này chư Phật Tử! Có vị Bồ Tát có quyến thuộc rất nhiều, tận đến các pháp giới hư không. Này chư Phật Tử! Bồ Tát Ma Ha Tát trong quá khứ từ tộc họ của Như Lai mà sanh ra. Trong hiện tại cũng từ trong dòng họ của Như Lai mà sanh và vị lai cũng từ trong dòng họ của Như Lai sẽ sanh như vậy.

Liền lúc đó các vị Bồ Tát Ma Ha Tát mới hỏi Ngài Pháp Huệ Bồ Tát rằng: Này Phật Tử! Nghe ta nói đây. Vị Bồ Tát Ma Ha Tát kia vì sao mà được sinh ra trong dòng họ của Như Lai từ trong quá khứ đến hiện tại và vị lai? Lại cũng được gọi là Bồ Tát, ở ngôi vị Bồ Tát vậy? Các vị Bồ Tát Ma Ha Tát hỏi Bồ Tát Pháp Huệ rằng: Này Phật

Tử! Lành thay hãy vì chúng tôi mà nói pháp môn thập trụ của Bồ Tát. Quá khứ Phật đã nói, hiện tại Phật đang nói và vị lai Phật sẽ nói. Nay Phật Tử! Vì sao nói là pháp hành của Thập Trụ Bồ Tát?

Điều thứ nhất là phát tâm trụ, thứ hai trì địa trụ, thứ ba tương ưng trụ, thứ tư sanh quý trụ, thứ năm phương tiện cụ túc trụ, thứ sáu chánh tâm trụ, thứ bảy bất thoái trụ, thứ tám đồng chơn trụ, thứ chín vương tử trụ và thứ mười là quán đảnh trụ. Nay Phật Tử! Đó là pháp hành của Thập Trụ Bồ Tát vậy.

Điều này quá khứ hiện tại vị lai 3 đời chư Phật Thế Tôn đã nói và sẽ nói. Nay Phật Tử! Vì sao gọi là Bồ Tát phát tâm trụ? Nghĩa là Bồ Tát này chứng được sắc tướng nơi chư Phật nguy nga đẹp đẽ tốt đẹp quảng đại, thuyết pháp không có gì sánh bằng và hóa độ chúng sanh cũng ngộ lớn. Thấy tất cả những biến hiện quảng đại như thế, lại cũng nghe những pháp sâu xa khác nữa. Được pháp chưa từng có. Lại thấy những chúng sanh khổ não cho nên Bồ Tát phát A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề Tâm. Vì cầu Như Lai nhưt thiết trí, nhưt thiết tướng trí. Cho nên có tên là sơ phát tâm trụ. Lại cũng học mười lực. Những gì là mười?

Một là xứ phi xứ tri lực, hai là quá hiện vị lai phước nghiệp báo tri lực, ba là Thiên định giải thoát tam muội tri lực, bốn là đến tất cả xứ đạo tri lực, năm là vô số nhiều thế giới tri lực, sáu là vô số nhiều loại thắng giải tri lực, bảy là căn thắng liệt tri lực, tám là túc trụ ức niệm tri lực, chín là thiên nhãn tri lực và mười là vô lậu tri lực.

Nay Phật Tử! Đây là sơ phát tâm Bồ Tát phải học 10 lực này. Các Bồ Tát sơ phát tâm tất cả các thời phải cung kính cúng dường các Đức Như Lai.

Các vị Bồ Tát ấy an trụ và xưng tán vậy. Vì thế gian là bậc đệ nhất thế chủ vậy. Cầu trí tuệ vô lượng của chư Phật. Cầu tịch tĩnh tương tam ma địa, xa lìa luân hồi, chuyển bánh xe pháp. Cầu độ tất cả những khổ não của chúng sanh. Vì sao vậy? Vì chơn thật pháp mà phát tâm

vậy. Nghe nhận gần gũi, xa lìa những tán loạn, kể tục không gián đoạn. Này Phật Tử! Do đây mà có tên là Bồ Tát sơ phát tâm vậy. Này Phật Tử! Lại nữa sao gọi là Bồ Tát Trì Địa Trụ?

Này Phật Tử! Trì Địa Trụ Bồ Tát này vì các chúng sanh đầu tiên phát ra mười loại tâm. Thế nào là mười?

Đó là tín tâm, niệm tâm, tinh tấn tâm, huệ tâm, nguyện tâm, giới tâm, hộ pháp tâm, xả tâm, định tâm và hồi hướng tâm. Này Phật Tử! Đây là Trì Địa Trụ Bồ Tát lại cũng đã phát mười loại tâm như vậy. Này Phật Tử! Đây là Trì Địa Trụ Bồ Tát thường nhớ nghĩ đến nghe nhiều, tương tục không gián đoạn, thường vui vẻ để phụng sự các thiện tri thức, cúng dường thân cận tất cả các bậc giác ngộ, phát ngôn khiêm nhường cung kính. Cầu kiên cố, vô úy trí, phát thú trí giác ngộ cho đến cầu tịch tĩnh dũng mãnh trí vậy. Cũng cầu diệu pháp lìa những hư giả, tâm không mê hoặc. Vì sao vậy? Nghĩa là phát ra những tâm thành thật như thế vì cầu tất cả Phật pháp vậy. Cho đến tùy theo nơi nào có thánh pháp đều tự mình đến đó để nghe thọ trì và gần gũi, lìa những tán loạn, liên tục không gián đoạn, chưa từng rời bỏ. Này Phật Tử! Cho nên có tên là Bồ Tát Trì Địa Trụ. Này Phật Tử! Lại nữa thế nào gọi là Bồ Tát Tương Ứng Trụ?

Này Phật Tử! Bồ Tát Tương Ứng Trụ này có mười việc muốn cầu tất cả pháp. Thế nào là mười? Đó là cầu tất cả vô thượng pháp. Xa rời tất cả những ưu não. Tất cả pháp không thể tính được. Lìa tất cả những nghi hoặc, không thể thay đổi được, chẳng có chẳng không, không lấy không bỏ. Này Phật Tử! Đó là Tương Ứng Trụ Bồ Tát vậy. Lại thấy tất cả chúng sanh giới đều bình đẳng, pháp giới bình đẳng thế giới bình đẳng, địa giới bình đẳng, thủy giới, hỏa giới, phong giới, hư không giới, dục giới, sắc giới, vô sắc giới như thế tất cả các thế giới đều bình đẳng.

Vì sao vậy? Nghĩa là tất cả các pháp, tự tánh của nó là bình đẳng. Vì cầu thắng pháp đến khắp mười

phương. Ở nơi trước chư Phật mà gần gũi lắng nghe và ghi nhận. Lìa những tán loạn, niệm niệm tương tục, không có gián đoạn. Nay Phật Tử! Cho nên có tên là Bồ Tát Tương Ứng Trụ vậy. Nay Phật Tử! Lại nữa sao có tên gọi là Bồ Tát Sanh Quý Trụ? Được sanh mười loại tròn đầy tịnh nghiệp, giải bày lời nói của thánh nhơn. Thế nào là mười? Đó là khi nghe Bồ Tát thuyết pháp thì tôn kính thọ nhận, dần dần tăng trưởng chẳng thoái lui, liễu đạt các pháp, quán các thế gian chẳng hoại diệt, quán tất cả nghiệp tánh lìa vọng tưởng, quán tất cả quả báo đều chẳng giữ bỏ, quán luân hồi không đến không đi, quán Niết Bàn yên vui tịch tịnh.

Nay Phật Tử! Đây là Sanh Quý Trụ Bồ Tát vậy. Có được mười loại viên mãn tịnh nghiệp giải thoát ngôn thuyết. Lại bảo Phật Tử, Sanh Quý Trụ Bồ Tát quán quá khứ Phật pháp bình đẳng hay nhớ nghĩ liên tục không gián đoạn. Quán vị lai Phật pháp bình đẳng nguyện sẽ học. Quán hiện tại Phật pháp bình đẳng siêng năng tu tập. Quán tất cả Phật pháp đều bình đẳng như vậy cho nên được quá khứ, hiện tại và vị lai. Nơi 3 giai đoạn này chứng đắc trực ngộ. Như thế mà tu tập, nhớ nghĩ không quên, tất cả Phật pháp đều quý trọng cung kính. Lại cũng quán quá khứ Phật pháp và học sự tăng trưởng của bình đẳng. Quán hiện tại Phật pháp cũng phải học sự tăng trưởng của bình đẳng.

Nay Phật Tử! Đó là Sanh Quý Trụ Bồ Tát, như thế mà quan sát hướng về tất cả Phật pháp, tất cả đều bình đẳng và tăng trưởng sự tu tập. Vì sao vậy? Nghĩa là 3 đời bình đẳng tối thắng chơn thật trụ nơi không hư dối vậy. Cho đến nghe thấy ở nơi khác có pháp như thế đều phải tự thân mình hoặc khuyến tấn siêng năng, tâm chẳng tán loạn, niệm niệm tương tục, không cho gián đoạn. Nay Phật Tử! Cho nên có tên là Bồ Tát Sanh Quý Trụ. Nay Phật Tử! Lại nữa tại sao có tên là Bồ Tát Phương Tiện Cụ Túc Trụ? Nay Phật Tử! Phương Tiện Cụ Túc Trụ Bồ Tát này quán vô lượng vô biên vô số A

Tăng Kỳ bất khả tư nghì, không gì so sánh với chúng sanh giới. Do hư không chẳng sanh chẳng diệt tự tánh thanh tịnh, đồng với chơn tế và tánh chơn thật. Như thế mà xem tất cả chúng sanh; nên gọi là Bồ Tát Phương Tiện Cụ Túc Trụ. Nay Phật Tử! Phương Tiện Cụ Túc Trụ Bồ Tát này có 10 loại việc. Do tu thiện nghiệp mà làm phương tiện lợi lạc cho tất cả chúng sanh. Nghĩa là làm cho tất cả chúng sanh phát tâm vô thượng đạo không thoái chuyển. Thương tưởng tất cả chúng sanh không xa lìa. Giúp đỡ làm cho tất cả chúng sanh được an vui. Có lòng từ bi đối với tất cả chúng sanh. Muốn làm cho tất cả chúng sanh đều chứng được đạo giải thoát một cách bất khả tư nghì. Làm cho tất cả chúng sanh rửa sạch được những nghiệp dơ. Niếp phục tất cả chúng sanh. Muốn làm cho tất cả chúng sanh hoan hỷ không chán ghét. Đó là những phương tiện dẫn đường cho tất cả chúng sanh vậy. Muốn làm cho tất cả chúng sanh được cứu cánh Niết Bàn tịch diệt an lạc.

Nay Phật Tử! Đây là những phương tiện đầy đủ trụ nơi Bồ Tát như thế cho đến nghe và đem đi thuyết pháp ở nơi khác. Chính tự mình khuyến khích kẻ khác tu hành, tâm không tán loạn, niệm niệm liên tục không có gián đoạn. Nay Phật Tử! Đây có tên là Bồ Tát Phương Tiện Cụ Túc Trụ. Nay Phật Tử! Lại cũng có tên gọi là Bồ Tát Chánh Tâm Trụ. Nay Phật Tử! Với Chánh Tâm Trụ này Bồ Tát có mười pháp khác nhau. Phải nên vui nghe khuyến khích ý chí và ở trong Phật pháp mà trụ được nơi chánh tâm. Nay Phật Tử! Thế nào là mười?

Đó là Phật có hình tướng, không hình tướng và ở trong đó chứng được chánh tâm trụ. Thuyết pháp có hình tướng không hình tướng đều ở trong Phật pháp mà giữ tâm chơn chánh. Nói về việc làm của Bồ Tát có hình tướng và không hình tướng ở nơi Phật pháp mà giữ tâm chơn chánh, như thế cho đến nói việc này cho tất cả chúng sanh ở đây hoặc ở những nơi khác. Những chúng sanh ở nơi cảnh giới phiền não, không phiền não. Chúng

sanh dễ độ, chúng sanh khó độ cho đến một thế giới to lớn hơn, ra ngoài thế giới ấy, thế giới có hình tướng, thế giới không hình tướng; thế giới có pháp, thế giới không có pháp. Nay Phật Tử! Đây là những cách trụ tâm chân chánh của Bồ Tát. Như thế cho đến ở trong Phật pháp và nghe những pháp này, đều gọi là những Bồ Tát chứng được ở nơi tâm chơn chánh vậy. Nay Phật Tử! Chánh Tâm Trụ Bồ Tát này lại cũng nghe mười loại pháp khác nhau, nhập vào chơn lý, khuyến thỉnh cho đến nghe tất cả các pháp vô thượng cho đến tu học. Thế nào là mười?

Nghĩa là: không tướng, không tánh, không thật, không nhiễm, xa lìa, không dính mắc, không có tự tánh, như huyễn, như mộng, lìa những nghi hoặc, nghe như thế tất cả pháp rồi nên phát tâm khuyến khích tu tập. Vì sao vậy? Vì với tâm chơn chánh này Bồ Tát ở vào nơi pháp môn chơn thật, như thế cho đến nghe và vì người khác và đi đến nơi khác để nói lại như thế. Tự mình phải khuyến khích và tu tập, tâm không tán loạn, niệm niệm tương tục không có gián đoạn. Nay Phật Tử! Đây có tên là Bồ Tát chánh tâm trụ. Nay Phật Tử! Lại cũng có tên là Bồ Tát bất thoái trụ.

Nay Phật Tử! Bồ Tát bất thoái trụ này nghe mười pháp không dính mắc và từ trong Phật pháp tâm không lui sụt. Thế nào là mười? Nghĩa là khi nghe biết được có Phật và chẳng phải chẳng có Phật. Những vị Bồ Tát này ở trong Phật pháp tâm chẳng thối chuyển vậy. Chẳng có pháp nào có và cũng chẳng có pháp nào chẳng có. Từ nơi Phật pháp tâm chẳng thối chuyển. Chẳng có Bồ Tát mà cũng chẳng phải chẳng có Bồ Tát. Từ nơi Phật pháp mà tâm không thoái chuyển. Chẳng chấp giữ Bồ Tát mà cũng chẳng phải chẳng chấp giữ Bồ Tát. Chẳng phải lìa hạnh của Bồ Tát mà cũng chẳng phải chẳng lìa hạnh của Bồ Tát. Bồ Tát chẳng ra đời mà Bồ Tát cũng chẳng phải chẳng ra đời. Từ nơi Phật pháp mà sanh tâm không thoái chuyển. Quá khứ chư Phật chẳng có đến mà cũng chẳng

phải chẳng có đến. Vị lai chư Phật không đến mà cũng chẳng phải chẳng đến. Hiện tại chư Phật không an trụ mà cũng chẳng phải chẳng an trụ. Như thế chư Phật trong 3 đời đều bình đẳng chỉ một tướng không tướng. Không có cái cuối cùng và cũng chẳng có cái chẳng cuối cùng, là các chương ngại. Những Bồ Tát nghe những pháp như thế đó. Không phải chỗ Phật pháp mà tâm chẳng thối chuyển.

Này Phật Tử! Đây có tên gọi là Bồ Tát Bất Thoái Trụ. Này Phật Tử! Những Bồ Tát bất thoái trụ này lại nghe mười loại pháp khác nhau từ đó mà siêng tu tập. Thế nào là mười? Đó là nghe tất cả chúng sanh và vì tất cả pháp mà tinh cần tu tập. Với thắng nghĩa để này vì do nhiều nhân duyên khởi mà thành thắng nghĩa để vậy. Tức tánh tức vô tánh, tức tướng tức vô tướng, tức hữu sắc, tức vô sắc, là các tướng, tâm một lòng hướng đến sự tu tập. Vì sao vậy? Nghĩa là nghe như thế tất cả các pháp về hơn quả một cách triệt để không nghi ngại về các pháp chơn thật ấy, rồi giải bày một cách thành thực. Như thế đó cho đến sau khi nghe phải đem pháp này đi đến chỗ khác để nói ra. Chính mình phải khuyến khích kẻ khác tu tập, tâm không tán loạn, niệm niệm tương tục không có gián đoạn. Này Phật Tử! Cho nên có tên là Bồ Tát Bất Thoái Trụ.

Này Phật Tử! Lại nữa tại sao có tên là Bồ Tát Đồng Chơn Trụ? Này Phật Tử! Vị Đồng Chơn Trụ Bồ Tát này chứng được mười pháp. Thế nào là mười? Nghĩa là chứng được thân nghiệp thanh tịnh, khẩu nghiệp thanh tịnh, ý nghiệp thanh tịnh, chứng được tất cả pháp khi chúng sanh khởi tâm động niệm. Vì tất cả chúng sanh khi bố thí thì đều hiểu rõ. Hay vì chúng sanh như thế mà giải bày. Hay vì chúng sanh nhiều loại khác nhau ở các thế giới khác nhau cho đến địa giới, hỏa giới, phong giới, hư không giới, dục giới, sắc giới vô sắc giới, các thế giới như thế đều biết rõ mà giải bày. Thần thông nhanh

chóng tùy theo sự nhớ nghĩ mà đến. Nay Phật Tử! Như thế cho nên có tên là Bồ Tát Đồng Chơn Trụ.

Nay Phật Tử! Đồng Chơn Trụ Bồ Tát lại nghe mười pháp mà có thể tu tập. Thế nào là mười? Nghĩa là nghe về trí huệ của Phật, chấn động tất cả các Phật. Quán tất cả Phật, tìm đến các xứ Phật, đi đến các nơi Phật, qua lại nhiều A Tăng Kỳ thế giới, nghe A Tăng Kỳ nghĩa thú, xa lìa nhiều loại tự tánh sai biệt, phát một tâm niệm mà tỏa ra khắp A Tăng Kỳ nước Phật, nghe biết để tu tập. Vì sao vậy? Nghĩa là nghe những pháp chơn thật như thế đó. Thành thực giải bày một nghĩa như thế. Như vậy cho đến sau khi nghe đem điều ấy đến phương khác mà thuyết pháp. Chính mình khuyến khích tu tập, tâm chẳng tán loạn, niệm niệm tương tục chẳng có gián đoạn. Nay Phật Tử! Cho nên gọi đây là Bồ Tát Đồng Chơn Trụ.

Nay Phật Tử! Lại nữa tại sao có tên gọi là Bồ Tát Pháp Vương Tử Trụ?

Nay Phật Tử! Bồ Tát Pháp Vương Tử Trụ này có mười loại pháp có thể hiểu rõ. Thế nào là mười? Nghĩa là có thể biết tất cả nơi sanh của chúng sanh. Có thể biết tất cả phiền não của chúng sanh. Hay biết tất cả những sự yêu đắm của chúng sanh. Có thể biết tất cả nơi của chúng sanh, có thể biết tất cả các diệu pháp của chư Phật, có thể biết tất cả tánh chơn thật của chư Phật, có thể biết nhiều pháp sai biệt của thế giới. Có thể biết trí tuệ của quá khứ, vị lai, hiện tại 3 đời chư Phật, có thể biết thế gian rộng rãi, các pháp đều không chắc chắn. Hay biết chơn tánh như như y nhiên tịch tịnh. Nay Phật Tử! Cho nên điều này có tên gọi là Bồ Tát Vương Tử Trụ.

Nay Phật Tử! Pháp Vương Tử Trụ Bồ Tát này lại cũng có mười loại pháp có thể khuyến khích tu tập. Thế nào là mười?

Đó là siêng học tất cả sự tác dụng của tất cả thành của vua. Vui với tất cả lễ lạc của thành vua, vui với tất cả chỗ ở nơi vương thành. Hoan hỷ khi vào tất cả vương

thành, hoan hỷ khi có thể tự tại du lịch tất cả vương thành, ở nơi quán đảnh của pháp vương, ở nơi quan sát của pháp vương, được tự tại lực của pháp vương, kế tục ngôi vị pháp vương, chúng được lời nói của pháp vương. Vì sao vậy? Nghĩa là tu tập tất cả các chơn thật pháp không ngại. Như thế cho đến nghe rồi đi đến nơi kia để thuyết pháp, thân cận tự mình khuyến khích tu tập, tâm không tán loạn, niệm niệm tương tục không có gián đoạn. Nay Phật Tử! Đây có tên gọi là Bồ Tát Pháp Vương Tử Trụ.

Nay Phật Tử! Lại nữa sao có tên gọi là Bồ Tát Quán Đảnh Trụ?

Với Bồ Tát này có được mười loại thần thông. Thế nào là mười?

Nghĩa là hay làm cho A Tăng Kỳ thế giới giao động nhiều loại khác nhau. Hay chiếu sáng nhiều A Tăng Kỳ thế giới khác nhau. Hay xem xét A Tăng Kỳ thế giới khác nhau. Hay cùng với A Tăng Kỳ thế giới gia tâm tu tập. Hay vì thành tựu các thiện nghiệp khác nhau của A Tăng Kỳ thế giới. Hay biết được tâm sai biệt của chúng sanh ở những A Tăng Kỳ thế giới khác nhau. Hay vì mỗi một chúng sanh trong A Tăng Kỳ thế giới mà cùng làm một lúc. Hay vì mỗi mỗi chúng sanh trong A Tăng Kỳ thế giới mà liễu giải căn tánh của họ. Hay vì sự giáo hóa chúng sanh trong A Tăng Kỳ thế giới. Hay biết được sự tác dụng tâm của chúng sanh trong A Tăng Kỳ thế giới vậy. Lại nữa Thiện Nam Tử! Đây là Quán Đảnh Trụ Bồ Tát và những việc làm ấy miên mật và những Phật sự này khó có người hiểu biết hết. Vì sao vậy? Nghĩa là thân nghiệp không thể biết, khẩu nghiệp chẳng thể biết, ý nghiệp chẳng thể biết, biến hiện chẳng thể biết, quán sát mọi loài biến hóa chẳng thể biết, quán sát quá khứ có làm chẳng thể biết, một thoáng chốc có làm không làm cũng chẳng thể biết, quán sát trí huệ chẳng thể biết, tâm ý chẳng thể biết, tất cả dụng trí chẳng thể biết.

Này Phật Tử! Đây là Quán Đảnh Trụ Địa Bồ Tát vậy. Lại nghe về thập trụ của Thế Tôn. Thế nào là mười? Đó là nghe 3 thế trí, Phật trí, Pháp trí, pháp giới phân biệt trí, thế giới trung biến trí, tất cả thế giới so sánh với pháp giới trí. Chiếu sáng tất cả thế giới trí. Viên mãn tất cả chúng sanh trí, tất cả pháp trí, vô biên Phật trí. Các Bồ Tát này tất cả đều ở nơi trí tuệ của chư Phật vậy. Vì sao thế? Nghĩa là nghe như thế rồi tất cả đều bằng trí huệ. Này Phật Tử! Đây gọi tên là Bồ Tát Quán Đảnh Trụ.

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang Minh - quyển một

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang Minh

Quyển thứ hai

Tây Thiên Trung Ấn độ nước Ma Già Đà,
 chùa Na Lan Đà,
 truyền giáo Đại sư Tam Tạng Tứ Tử Sa Môn Thần Pháp Thiên
 phụng dịch.

Việt Nam cư tại Đức Quốc, thành phố Hannover,
 Tỳ Kheo Thích Như Điển dịch từ Hán văn
 ra Việt văn - năm 2001

Lúc ấy Ngài Pháp Huệ Bồ Tát Ma Ha Tát vì các Bồ Tát mà nói về thập trụ pháp của các Bồ Tát rồi, liền lúc ấy nhờ thần lực Phật mà mỗi mỗi phương trong 10.000 nước Phật cho đến các thế giới nhỏ, mỗi mỗi nước Phật như thế mặt đất có 6 điều chấn động. Đó là: động biến động, đẳng biến động, chấn biến chấn, đẳng biến chấn, kích biến kích, đẳng biến kích và liên tục biến động với những âm thanh khác khởi dậy v.v... Đó là do thần lực của Phật mà có. Lại cũng có mưa nhiều loại hoa trời, nhiều loại hương trời, nhiều loại hương tẩm bột, nhiều loại tóc trời, nhiều loại hương gỗ quý từ trời; nhiều loại thiên y, nhiều loại bảo cái từ trời, nhiều loại hoa sen quý từ trời, nhiều loại anh lạc từ trời, nhiều loại mây quý từ trời... như thế đó... nhiều loại mây khác nhau để cúng dường, chung quanh biến thành mưa. Lại cũng có nhiều loại âm nhạc vi diệu từ trời, từ trên không trung không đánh tự kêu, vang ra âm thanh lớn, ánh sáng vi diệu chiếu khắp bốn châu, cho đến núi Diệu Cao, Thiết Vi cũng đều trùm khắp mười phương để cúng dường. Lúc ấy Ngài Pháp Huệ Bồ Tát cùng trong lúc ấy ở mười phương thế giới đồng thời cũng nói về thập trụ pháp. Cho đến câu văn lời nói ý nghĩa chẳng tăng chẳng giảm

đều đồng một nghĩa. Điều này cũng do uy thần của Phật mà có, phóng ra mỗi mỗi 10.000 quốc độ Phật trong vi trần thế giới, mỗi mỗi trong 10.000 quốc độ Phật đều có Bồ Tát số nhiều như vi trần. Các vị từ mười phương vân tập đến hỏi Pháp Huệ Bồ Tát rằng:

Này Phật Tử! Lành thay! Lành thay Phật Tử! Như ta nói Bồ Tát thập trụ pháp. Phật Tử! Cùng với tên ta và cùng nói pháp như ta và tất cả như thế tất cả đều cùng một tên là Pháp Huệ Bồ Tát. Từ đây 10 phương Như Lai tất cả đều đến chốn này. Các bánh xe pháp của thế giới cũng do uy đức của Phật mà chuyển pháp luân đến tất cả các nơi. Như thế đó, tất cả các tánh, tướng, lời nói, câu văn, ý nghĩ đều không tăng chẳng giảm. Này Phật Tử! Liên lúc ấy do uy đức của Phật mà tất cả đều thấy các Bồ Tát đều đến nơi đây giống như ta đang đến thế giới này. Cũng như thế đó tất cả mười phương thế giới quốc độ Phật tất cả 4 châu núi Diệu Cao nơi cung trời Đê Thích, ở mười ngàn quốc độ Phật có vô số Bồ Tát đồng đến để vân tập. Lúc ấy Ngài Pháp Huệ Bồ Tát thừa Phật oai lực quán sát mười phương pháp giới chúng sanh đều câu hội; nên muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Thấy chư Như Lai trí thanh tịnh
 Nguy nguy biến hóa lực như thế
 Mười lực công đức đều trang nghiêm
 Cho nên do đây phát bồ đề
 Thấy đây nhiều loại thần thông lớn
 Thuyết pháp lợi ích cho chúng sanh
 Lại thấy luân hồi các khổ não
 Cho nên phát tâm bồ đề vậy
 Do vậy Phổ Hiền trước Như Lai
 Được nghe tất cả biển công đức
 Giống như hư không chẳng có tướng
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Tất cả nơi đây và chỗ kia
 Tất cả tánh hạnh đều rõ ràng

Mỗi mỗi sai biệt tánh mong cầu
 Vì vậy cho nên phát bồ đề
 Cho nên quá khứ và hiện tại
 Nhấn đến vị lai các lành dữ
 Vì cầu trí này tu thiện pháp
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Thiền định giải thoát và tam muội
 Giữ cho thanh tịnh sinh tốt đẹp
 Vì cầu trí tuệ sinh cung kính
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Hay biến thể gian các căn bản
 Như như thanh tịnh đều giống vậy
 Vì cầu trí này học nơi kia
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Bồ Đề giải thoát khắp thế gian
 Trong ấy có được nhiều loại ý
 Vì cầu trí tuệ chẳng lần đếm
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Nhiều loại chẳng kể trong tam giới
 Trong ấy lại có nhiều thế giới
 Giới là tự tánh cầu trí huệ
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Biến hóa tất cả cầu pháp này
 Như thế nương vào được an lạc
 Tự tánh chơn thật biết rõ ràng
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Tất cả mỗi mỗi mà sanh ra
 Do như chúng sanh từ đất có
 Vô số mất tuệ cũng cầu thế
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Quá khứ hiện tại và vị lai
 Nếu hiểu chúng sanh tánh tướng gì
 Như vậy quá khứ việc đều biết
 Cho nên khởi phát tâm bồ đề
 Chứa nhóm chúng sanh đầy thế gian
 Cho đến mỗi mỗi gần thân cận

Như vậy phiền não cũng nên biết
Cho nên khởi phát tâm bồ đề
Ba cõi trí huệ cũng nên biết
Vô tận pháp môn nên giải bày
Vì cầu như vậy trí chơn thật
Cho nên khởi phát tâm bồ đề
Tất cả các pháp chẳng y cứ
Bổn tánh vốn không chẳng dính mắc
Vì cầu thắng nghĩa nên phải biết
Cho nên khởi phát tâm bồ đề
Hay chuyển vi trần các nước Phật
Làm cho sông biển cũng thấm nhuần
Vì cầu Như Lai trí tuệ này
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Lại phóng ánh sáng chiếu mười phương
Mỗi mỗi ánh sáng từ miệng ra
Vì cầu trí kia có ánh sáng
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Bất khả tư nghĩ nhiều loại khác
Thức ăn đồ uống đều cung cấp
Ta nguyện đầy đủ như trí ấy
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Tất cả chúng sanh và nước Phật
Hay làm xa rời việc giết hại
Vì cầu pháp này được bền lâu
Cho nên khởi phát tâm bồ đề
Giả sử biển lớn trong nước ấy
Một lông trôi nổi cũng phải biết
Như vậy trí tuệ cũng muốn cầu
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Mười phương cho đến mỗi quốc độ
Mỗi mỗi nước kia lớn nhỏ thủy
Như vậy trí tuệ phải hiểu hết
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Quá khứ nhãn đến kiếp vị lai
Hiện tại tất cả các thế gian

Như vậy kiếp số phải biết rõ
 Cho nên khởi phát tâm bồ đề
 Ba đời tất cả các Như Lai
 Cho đến Thanh Văn Bích Chi Phật
 Pháp gì tự tánh phải hiểu rõ
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Vô lượng vô số các thế giới
 Mấy lông trong ấy cũng phải rõ
 Tánh của tự tánh phải nên biết
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Bất khả tư nghì cảnh giới khác
 Mấy lông cũng phải nên biết rõ
 Vì chỗ lớn nhỏ đều phải biết
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Vô lượng vô số các thế gian
 Một khoảnh sát na nghe cùng khắp
 Vì cầu trí tuệ nghe thanh tịnh
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Tất cả thế gian các ngôn ngữ
 Một chữ diễn thuyết cũng chẳng thừa
 Vì tánh chơn thật nên phải biết
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Vô số giáo hóa trong ba cõi
 Tất cả chúng sanh đều vĩ đại
 Vì cầu nói pháp lười rộng lớn
 Cho nên khởi phát tâm bồ đề
 Như nói tất cả các nước Phật
 Mỗi một sát na cũng phải thấy
 Vì cầu thuyết pháp trí vô ngại
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Như Lai có cả những thế gian
 Mỗi một sát na đều biến hiện
 Như vậy Phật pháp hiểu chơn thật
 Cho nên khởi phát bồ đề tâm
 Vô số vi trần thế giới thủy
 Đều cùng tự tánh mà phát sanh

Vì cầu như vậy những trí tuệ
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Quá khứ cho đến Phật tương lai
Lại nữa hiện tại các thế gian
Mỗi một sát na tâm nên biết
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Một câu nói pháp khó nghĩ bàn
Như vậy kiếp hết hoặc chẳng hết
Vì cầu như vậy ngôn ngữ này
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Tám phương tất cả các thế gian
Như vậy liên tục không gián đoạn
Vì tự tánh này tâm nên rõ
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Do nơi ba nghiệp thân miệng ý
Làm ra mười phương đủ các loại
Do đây phải hiểu ba cõi không
Cho nên khởi phát bồ đề tâm
Phát tâm bồ đề như thế rồi
Cần mẫn phụng sự các Đức Phật
Mười phương vô số kiếp làm hết
Cho nên tôn trọng tâm chẳng đổi
Cho đến thế gian một lòng thờ
Tám phương mỗi mỗi đều chu biến
Như vậy Phật kia cùng thuyết pháp
Mỗi mỗi tôn trọng tâm chẳng lui
Nếu một Bồ Tát làm an lạc
Làm cho chúng sanh khỏi luân hồi
Nên làm thế gian tướng tròn đủ
Đây là cung kính tâm chẳng lui
Diệu pháp tối thượng tối hy hữu
Sâu xa khó giải là lời nói
Cùng các Bồ Tát mà tuyên dương
Vì kính tâm kia chẳng lui sụt
Thế gian chẳng động và chỗ ở
Như vậy khó được thật hy hữu

Dẫn thuyết thanh tịnh diệu pháp âm
 Cho nên tâm này chẳng thối chuyển
 Được sanh tất cả trong Như Lai
 Vô ngã vô nhơn lìa kiêu mạng
 Vì cầu pháp này nên hiện diện
 Cho nên siêng năng chẳng lui sụt
 Vô số vô lượng A Tăng Kỳ
 Được các Như Lai Tam Ma Địa
 Làm giống Bồ Tát như vậy làm
 Cho nên siêng năng tâm chẳng sụt
 Cho đến cứu cánh Tam Ma Địa
 Siêu sanh bờ kia cũng nên biết
 Như vậy nói pháp của chư Phật
 Cho nên cung kính tâm chẳng lui
 Xa rời luân hồi trong ba cõi
 Chuyển ư như vậy pháp luân lành
 Hay vì thế gian chẳng gián đoạn
 Bồ Tát phải nên nói như vậy
 Tất cả thế gian đều khổ não
 Như vậy ác trược trong tai nạn
 Gần gũi tất cả các hữu tình
 Cho nên Bồ Tát nên nói vậy
 Bồ Tát đầu tiên nói pháp này
 Nhơn đây phát khởi tâm bồ đề
 Trì giới thuyết pháp không giới hạn
 Cho nên tên gọi phát tâm trụ
 Lúc ấy Bồ Tát ở nơi đất
 Đầu tiên hàng phục tâm như thế
 An lạc lợi ích nơi thế gian
 Như Phật xa lìa già bệnh chết
 Lòng tin nhớ nghĩ và tinh tấn
 Huệ tâm nguyện tâm lẫn trì giới
 Hộ pháp xa lìa chẳng đến đi
 Quyết định hồi hướng các chúng sanh
 Nối trụ nơi ấy tâm như thế
 Đọc tụng thọ trì kinh Đại Thừa

Xa rời ồn náo ở yên tịnh
Tìm cầu tất cả bạn lành thầy
Ngươi lành gần gũi thuận trí thức
Siêng năng tìm kiếm người trí thật
Thông suốt tất cả những lời nói
Thắng nghĩa để lý cũng như vậy
Khi hiểu Như Lai thắng nghĩa rồi
Lìa những điên đảo chẳng nghi hoặc
Như thế bình đẳng tự nhiên yên
Đây là Phật Tử nói pháp đúng
Chứng được trị trị cũng như thế
Lành hay quán sát các Bồ Tát
Diễn thuyết pháp lành cúng dường Phật
Cho nên Phật Tử cần phải học
Lại nữa Bồ Tát đệ tam trụ
Pháp Vương dạy dỗ cầu làm Phật
Nếu hiểu không, vô thường rất ráo
Tất cả tự tánh chẳng đến đi
Các pháp vốn yên lìa tự tánh
Giải bày rõ ràng tâm quyết định
Ở đây tất cả chẳng nghi ngờ
Phật Tử hãy nên nói như vậy
Vì biết tất cả chỗ chúng sanh
Và mờ tất cả các pháp giới
Như vậy thế giới phải nên biết
Cho nên có tên Tương Ứng hành
Đất đai lửa nước cùng hết thầy
Cho đến gió máy và hư không
Dục giới sắc giới vô sắc giới
Tất cả thế giới phải nên biết
Cho đến ở ngoài thế giới khác
Phải thấy tự tánh của pháp giới
Như vậy rộng tuyên trí huệ lớn
Dũng mãnh tinh tấn cầu trí Phật
Lúc ấy Bồ Tát sanh chỗ tốt
Xuất gia sanh ra nơi Như Lai

Hữu tánh vô tánh tâm quyết định
 Sinh ra nơi ấy thường chánh kiến
 Ở đây Bồ Tát không thối chuyển
 Vì cầu Phật đạo tâm chẳng lùi
 Tất cả các pháp hay tu tập
 Quán cả chúng sanh đều tự tánh
 Tội lỗi chúng sanh như bụi nhỏ
 Xa rời luân hồi những quả báo
 Phật Tử lành nên phân biệt sanh
 Bồ Tát sẽ làm lia già cả
 Quá khứ hiện tại và vị lai
 Tất cả huệ pháp nên hiểu rõ
 Cẩn lành bạn hữu cùng sanh ra
 Như Phật ra đời cũng vậy thôi
 Tất cả Như Lai đều trang trọng
 Vào đời ba cõi đều bình đẳng
 Hãy làm như thế mà sanh ra
 Vượt lên ba đời làm nhiều việc
 Đây tên thứ tư Bồ Tát trụ
 Hãy nên xưng tán hình thức này
 Pháp này phải hay biết rõ ràng
 Bồ Tát hiểu rõ sanh nơi ấy
 Điều này sau xưng loại thứ năm
 Tên gọi Phương Tiện Cụ Túc trụ
 Nhiều loại phương tiện độ quần sanh
 Cầu vui nghiệp phước nơi phương khác
 Như thế mà làm phước lớn hơn
 Làm cho chúng sanh được giải thoát
 Tận tâm hồi hướng tất an ổn
 Gần gũi mọi loài làm xa khổ
 Thế gian gặp nạn liền cứu giúp
 Nhiếp phục cho họ sinh hoan hỷ
 Mỗi mỗi dẫn dắt các chúng sanh
 Chứng đại Niết Bàn tâm tịch tịnh
 Vô biên tất cả các thế gian
 Như vậy vô lượng không tính đếm

Nhiều quá không thể tính đếm được
 Chẳng tánh chẳng tướng chẳng cứu cánh
 Đây là Bồ Tát đệ ngũ trụ
 Đầy đủ phương tiện độ quần sanh
 Phật kia như vậy sáng tròn đủ
 Thị hiện tất cả các công đức
 Vô biên tất cả những chúng sanh
 Quán pháp tự tánh không mê hoặc
 Lưới nghi có không đều rõ biết
 Trên đời người trời đều bền chắc
 Nương Phật nương Pháp trong Bồ Tát
 Thường hành hạnh lành lìa các tướng
 Như thế rộng lớn nhiều chúng sanh
 Lắng nghe diễn thuyết pháp phương tiện
 Phiền não chúng sanh làm thanh tịnh
 Dễ độ khó độ đều điều phục
 Pháp giới rộng nói và chỉ bày
 Bồ Tát ba đời vui nghe giữ
 Quán sát tất cả tâm không động
 Như vậy siêng năng nơi Phật Pháp
 Chẳng còn tánh tướng lẫn có không
 Bản tánh lìa nhiễm ta cũng vậy
 Hiểu biết tánh kiếp như mộng huyễn
 Vì nghe như thế các pháp hay
 Bất thoái Bồ Tát cũng như thế
 Nơi Phật nơi Pháp trong Bồ Tát
 Hãy xem hình thức chẳng có không
 Bất thoái chẳng có cũng chẳng không
 Sanh cùng chẳng sanh hết chẳng hết
 Có tướng không tướng chẳng khác một
 Nhiều loại chúng sanh cũng chỉ một
 Thắng nghĩa đế lý lìa có không
 Mỗi mỗi sai biệt đều trần quý
 Bồ Tát nơi đây tâm chẳng thoái
 Như vậy khác nhau qua hội họp
 Mỗi mỗi cõi trời đều nghe thấy

Lại nữa Bồ Tát đồng chơn trụ
 Thân khẩu ý nghiệp đều thanh tịnh
 Đi làm Phật sự không dính mắc
 Cho nên tùy ý mà được sanh
 Đều vì chúng sanh mà thực hiện
 Du hành ra đi từng đất nước
 Trí huệ mau theo ý của mình
 Mười phương siêng năng cung kính lễ
 Bồ Tát nơi này tâm không hai
 Nghe Phật diễn bày pháp vi diệu
 Biết rằng nước khác đang giao động
 Như vậy nên biết chẳng có thừa
 Diễn thuyết đi đến các nước Phật
 Sát na biến đổi A Tăng Kỳ
 Tùy hỏi diễn thuyết vô số nghĩa
 Tự tánh sai biệt tánh cũng vậy
 Phương tiện âm thanh hay chiếu soi
 Vô số nước Phật trong một niệm
 Lại nói Bồ Tát Vương Tử Trụ
 Mật hạnh chúng sanh khó đo lường
 Phiền não chúng tiêu vọng tưởng hết
 Sự lý tương ưng nói phương tiện
 Nhiều loại vi diệu phải nên làm
 Phân biệt thế gian nhiều đời kiếp
 Chơn tục hai đế nên hiểu rõ
 Đế cầu như vậy pháp vi diệu
 Nếu hay phương tiện vào vương thành
 Như vậy mà đi khắp đầy đủ
 Đến đi tự tại chẳng khó khăn
 Làm chủ vương thành hay chiếu rọi
 Do như quán đảnh vua diệu pháp
 Như vậy uy đức lực đầy đủ
 Vào trong vương thành liền nói pháp
 Cho nên đây gọi Vương Tử Trụ
 Đây hay tùy thuận các chúng sanh
 Như Phật giáo hóa cũng lại thế

Điều Ngự ra đời cũng giống vậy
 Được Phật an ổn trụ vương tử
 Phật Tử Bồ Tát quán đảnh trụ
 Nơi nơi tối thượng hay lợi ích
 Một lông giọt nước làm giới hạn
 Suy nghĩ so sánh chẳng thể đo
 Như vậy mà làm các pháp Phật
 Do đây tất cả pháp vi trần
 Chúng sanh khó lường cũng nên biết
 Cho nên vô số hãy nên nói
 Tất cả Như Lai và Bồ Tát
 Cho đến quá khứ vị lai Phật
 Nếu ở mười phương trong hiện tại
 Cho đến Thanh Văn Bích Chi Phật
 Từ đây phát sanh tâm bồ đề
 Như vậy số này khó đo lường
 Công đức số lượng cũng khó biết
 Tối sơ một niệm tâm bồ đề
 Như vậy thế giới độ quần sanh
 Chẳng thể cao hơn qua khỏi kia

Lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát liền bảo Ngài Pháp Huệ Bồ Tát rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lành thay! Lành thay! Ta nay sẽ nói pháp môn "Bảo Quang Tổng Trì". Lại nữa Thiện Nam Tử! Nơi các chúng sanh sẽ được vui vẻ bất khả tư nghì với công đức chư Phật tất cả bằng trí tuệ. Này Thiện Nam Tử! Nếu có chúng sanh khi nghe được danh hiệu của Bảo Quang Tổng Trì liền thọ trì đọc tụng một lòng cung kính thâm sâu quyết định sẽ chứng thành Phật quả.

Lúc ấy Ngài Pháp Huệ Bồ Tát thưa: Thưa Ngài, so với tôi đây được Như Lai xoa đầu, có trí tuệ sâu dày. Nếu có Thiện nam tử hay Thiện nữ nơn nào đến được trong pháp hội này và nghe được pháp này hoặc có chúng sanh nào dùng tay để mang kinh này thì phải biết

rằng những chúng sanh đó ở trong Phật pháp đều được Phật thọ kể.

Lúc ấy Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phát từ chỗ ngồi đứng dậy liền bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Chúng con nay cũng như những người mù từ xưa đến nay chưa từng thấy nghe chánh pháp như thế này. Ngài chẳng chê trách chúng con. Nếu có chúng sanh nào chẳng nghe được pháp này thì chúng sanh kia cũng giống như kẻ sanh ra bị mù.

Phật bảo: Trưởng Lão! Như thế đấy! Như thế đấy! Nay ta đang nói.

Ngài Xá Lợi Phát liền bạch Phật rằng: Kính mong Ngài nói pháp khó thể nghĩ bàn này.

Phật bảo: Nay Xá Lợi Phát! Nay ta làm cho các vị Phạm Vương, Đế Thích, hộ thế chư thiên cùng đến nơi này. Như Lai liền bảo Ngài Xá Lợi Phát: Đây là tối vi diệu pháp gọi là Bảo Quang Tổng Trì vì chúng hội nơi đạo tràng này mà thuyết pháp.

Lúc ấy Ngài Tôn Giả Xá Lợi Phát thọ lãnh lời dạy của Đức Phật mà hỏi về kinh Bảo Quang Tổng Trì pháp môn này. Sau khi vâng mệnh các vị Phạm Vương, Đế Thích hộ thế chư thiên đến rồi hỏi lời rằng: Tại Bảo Quang đạo tràng này Phật chờ chúng tôi đến đồng thời để nghe và lãnh hội pháp này. Ngay lúc ấy Đức Như Lai liền nói pháp Bảo Quang Tổng Trì bất khả tư nghì này. Các người nên vâng tập nhanh lên, thật khó gặp gỡ, bỏ qua sẽ hối hận. Đây là tối thắng pháp bảo vậy. Thế gian khó được, thật là hy hữu. Lúc chư Thiên nghe kinh này rồi liền vận thần thông, chỉ trong chốc lát các Phạm Vương, Đế Thích, hộ thế thiên đều vâng tập lại, đến với Thế Tôn, đi nhiễu về bên mặt ba vòng, chấp tay cung kính, đối trước Đức Phật, yêu cầu Thế Tôn, duy nguyện Như Lai, thương tưởng đến chúng con và đời sau các chúng sanh mà nói pháp môn Bảo Quang Tổng Trì này.

Lúc ấy Đức Phật yên lặng chẳng đáp.

Liên đó chư thiên Phạm Vương, Đế Thích, hộ thế thiên thừa thỉnh 3 lần ân cần cung kính nhưng Thế Tôn vẫn yên lặng. Lúc bấy giờ Tôn Giả Xá Lợi Phất bạch với Thế Tôn rằng:

Duy nguyện Đức Như Lai! Hãy nói pháp Bảo Quang Tổng Trì.

Phật bảo: Lành thay! Theo lời thỉnh cầu ta nói. Lúc ấy từ miệng Đức Thế Tôn phóng ra nhiều loại âm thanh biến khắp 3.000 thế giới. Đồng thời nếu Thiện Nam Tử nào được nghe pháp Bảo Quang Tổng Trì này mà thỉnh Như Lai thì chúng sanh ấy đều chứng được Bất Thoái chuyển chứng đến A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề.

Lúc ấy Đức Thế Tôn lại bảo Ngài Tôn Giả Xá Lợi Phất rằng: Nay Tôn Giả Xá Lợi Phất, hãy nên qua thỉnh Diệu Cát Tường Đồng Tử nói pháp này vậy. Diệu Cát Tường Đồng Tử đang ở tại xứ Phật La ngồi dưới cây Bà La, đang thiên định tại đó, qua hơn trăm ngàn vạn không gian ánh sáng của trời trăng Ngài ở nơi lầu các đại trang nghiêm, các vị Phạm Vương, Đế Thích, Hộ Thế Thiên đang vây bọc chung quanh cung kính, toàn thân màu vàng, kiết tường trang nghiêm, hào quang chiếu dọi.

Lúc ấy Ngài Xá Lợi Phất phụng nghe lời Phật qua đến nơi Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử, đến liền bạch với Ngài Diệu Cát Tường rằng:

Này Thiện Nam Tử! Như Lai thỉnh Ngài vì chúng con mà thuyết pháp môn Bảo Quang Tổng Trì.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử đáp Ngài Xá Lợi Phất rằng: Ta đây làm sao so được với Như Lai.

Ngài Xá Lợi Phất thưa: Thưa Ngài! Trí huệ của Ngài cao xa, con không dám nói, cho nên con không dám bàn cãi cùng Ngài.

Ngài Diệu Cát Tường bảo: Hãy dừng lại Xá Lợi Phất! Ta thật ngu si; nhưng nếu muốn nghe, ta sẽ vì ông mà nói.

Ngài Xá Lợi Phất thưa: Bạch Ngài: Con nay vui nghe. Sau khi nói lời ấy rồi tức thời 3.000 Đại Thiên Thế

Giới cho đến thanh tịnh thiên cung và các thiên chúng. Trên cõi A Ca Ni Sắc (Akanstha) dưới cho đến Tứ Thiên Vương chư thiên cùng các quyền thuộc vô số câu hội, Đại Dược Xoa cùng các Phạm Thiên Vương và Đế Thích, Hộ Thế Thiên cùng các Thiên nữ v.v... tất cả đều vui nghe pháp này nên đều vân tập. Cho đến các vị Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di cùng với 33 cõi trời như Dạ Ma Thiên, Đâu Suất Đà Thiên, Hóa Lạc Thiên, Tha Hóa Tự Tại Thiên, Đại Phạm Thiên Vương, A Ca Ni Sắc Thiên cho đến các vị thiên chúng v.v... đều đến vân tập. Lại có các Đại Thanh văn chúng như: Tôn Giả Tu Bồ Đề, Tôn Giả Ma Ha Ca Diếp, Tôn Giả Đại Mục Kiền Liên, Tôn Giả Xá Lợi Phất, Tôn Giả Ma Ha Ca Chiên Diên, Tôn Giả A Nậu Lô Đà, Tôn Giả Già Da Ca Diếp, Tôn Giả Ma Ha Câu Hi La, Tôn Giả Tổ Nô Phán Đà Ca, Tôn Giả Lợi Bàn Đà, Tôn Giả Y Vĩ Ca Diếp, Tôn Giả Điều Ngự Mao Tổ Ca Diếp, Tôn Giả Bồ La Cách Mai Hằng La, Tôn Giả Lịch Nhiếp Ba, Tôn Giả A Nan Đà như vậy đó các Đại Thanh Văn cho đến Da Du Đà La cùng với 500 Tỳ Kheo Ni v.v... đều tập trung tại đây. Lại có Chuyển Luân Vương và các Tiểu Vương, Sát Đế Lợi Bà La Môn, Trưởng giả Cư sĩ cũng đều vân tập.

Lúc ấy Tôn Giả Xá Lợi Phất nhiễu Phật 3 vòng rồi nói lời rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Vì nhơn duyên gì mà ngày hôm nay tất cả đại chúng đều vân tập như thế, chúng con muốn biết.

Phật bảo Tôn Giả Xá Lợi Phất rằng: Đây là do uy đức của pháp Bảo Quang Tổng Trì vậy.

Ngài Xá Lợi Phất nói rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Pháp môn Bảo Quang Tổng Trì này nay chúng con đang muốn nghe.

Phật bảo: Nay Xá Lợi Phất! Ngươi nên đến thỉnh Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử, Phổ Hiền Bồ Tát hai vị Đại Sĩ này sẽ vì ngươi mà nói.

Liền lúc ấy Ngài Tôn Giả Xá Lợi Phát bạch Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử rằng: Thiện Nam Tử! Hãy vì con mà nói vi diệu pháp bảo Bảo Quang Tam Ma Địa.

Ngài Diệu Cát Tường nói: Này Tôn Giả Xá Lợi Phát! Các người bây giờ đang muốn nghe pháp Bảo Quang Tổng Trì này phải không?

Ngài Xá Lợi Phát thưa: Nay có 4 chúng Phạm Vương, Đế Thích, Hộ Thế Chư Thiên vì nghe pháp này nên đã đến.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường liền cho Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phát biết như thế. Này Xá Lợi Phát! Pháp này mật yếu không thể thấy nghe, như huyền như hóa. Vì sao phải nói và nói cho ai nghe?

Xá Lợi Phát thưa: Này Thiện Nam Tử! Ngài nay đang nói và con vui nghe.

Diệu Cát Tường hỏi Tôn Giả Xá Lợi Phát. Lời nói này được gọi là gì?

Đáp rằng: Diệu Cát Tường. Không làm không nói.

Diệu Cát Tường lại hỏi: Xá Lợi Phát nói không là thế nào?

Đáp rằng: Diệu Cát Tường. Không là lời nói.

Diệu Cát Tường nói: Tôn Giả Xá Lợi Phát! Nếu không này mà là lời nói thì ta sẽ nói gì? Tôn Giả Xá Lợi Phát: Tức tất cả pháp đều xa là lời nói. Nếu nói như thế, ai có thể nghe được?

Trưởng Lão Xá Lợi Phát thưa: Thiện Nam Tử! Tất cả các pháp đều là khởi ngôn ngữ lời nói thấy, như thế mà nói. Cho nên nói không, vô tướng, vô nguyện, là thủ, là xả, chẳng khác, chẳng không, lại cũng chẳng không là hí luận, chẳng phải chẳng là hí luận.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử nói với Tôn Giả Xá Lợi Phát như thế, các Đại Bồ Tát và Phạm Vương, Đế Thích, Hộ Thế chư thiên tâm đại hoan hỷ cùng tán thán rằng: Lành thay Thiện Nam Tử! Đây là pháp Bảo Quang Tổng Trì vậy.

Lúc ấy Tôn Giả Tu Bồ Đề bạch Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử rằng: Thiện Nam Tử! Bồ Tát Ma Ha Tát phải thọ trì đọc tụng như thế nào? vì họ mà giải thích pháp Bảo Quang Tổng Trì này vậy.

Ngài Diệu Cát Tường đáp: Nay Tu Bồ Đề! Pháp Tổng Trì này không sanh không tịnh, như thế thọ trì, là tánh, là tướng, chẳng là lời nói, không lấy, không bỏ. Pháp này nên thọ trì như thế và vì họ mà giải nói.

Khi Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử nói pháp này rồi có 92 Bồ Tát đều đồng mãnh chứng được Tam Ma Địa. Lại có người và chư thiên 62 chúng sanh được vô sanh pháp nhẫn.

Lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát từ chỗ ngồi đứng dậy trạch áo bày vai phải, chấp tay cung kính bạch Phật rằng:

Kính bạch Thế Tôn! Thế nào là làm cho Bồ Tát Ma Ha Tát có lòng thương lớn?

Phật bảo: Nay Thiện Nam Tử! Bồ Tát có lòng đại bi là Bồ Tát không xa rời 3 cõi nên có tên là Đại Bi. Hay làm cho tất cả chúng sanh thấy được quốc độ thanh tịnh của chư Phật nên có tên là Đại Bi. Nếu có những kẻ phá giới mà hay thương tưởng giữ gìn nên có tên là Đại Bi. Hay làm cho tất cả chúng sanh có ý chí cầu trí tuệ tu tập nên có tên là Đại Bi. Hay vì tất cả chúng sanh chẳng tiếc thân mệnh nên có tên là Đại Bi. Cho đến đầy mắt tủy não khó bỏ mà hay bỏ, khó làm mà hay làm cho tất cả chúng sanh nên có tên là Đại Bi.

Lại bảo: Nay Thiện Nam Tử! Bồ Tát Ma Ha Tát vì các chúng sanh chẳng có tâm khác mà được an lạc là các tà kiến tức được giải thoát. Nay Thiện Nam Tử! Đó là Bồ Tát Ma Ha Tát có lòng Đại Bi. Hãy cứ như thế mà giải bày.

Lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn, duy nguyện Như Lai vì Đại Bi vô lượng vì các chúng sanh an lạc trong thế gian mà nói pháp Bảo Quang Tổng Trì vậy, làm cho chư thiên

và loài người trong pháp hội này được lợi ích an lạc. Tức thời Đức Thế Tôn thương các chúng sanh mà xuất phạm âm nói với các vị Bồ Tát Ma Ha Tát rằng:

Các người nay ta vì đời vị lai 500 năm sau khi chánh pháp đã hết rồi thì ai có thể thọ trì và lưu bố rộng rãi pháp Bảo Quang Tổng Trì này?

Tức thời lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát xa rời tất cả những lo âu của Bồ Tát cùng với Dược Vương Bồ Tát, Biện Tích Bồ Tát cùng với tất cả các vị Bồ Tát xuất sanh pháp vương như Vô Tận Ý Bồ Tát, Hải Huệ Bồ Tát, Bảo Sư Tử Bồ Tát, Bảo Hiền Bồ Tát, Bảo Quang Bồ Tát, Bảo Phát Bồ Tát, Quán Tự Tại Bồ Tát, Đẳng Quan Bồ Tát, Thường Quan Bồ Tát, Bảo Thủ Bồ Tát, Bảo Tích Bồ Tát, Bảo Trang Nghiêm Bồ Tát, Kiết Tường Tràng Bồ Tát, Pháp Kiết Tường Bồ Tát, Tài Kiết Tường Bồ Tát, Phước Đức Kiết Tường Bồ Tát, Chiên Đàn Kiết Tường Bồ Tát, Pháp Huệ Bồ Tát, Cam Lò Huệ Bồ Tát, Bất Tư Nghi Bồ Tát, Phước Đức Trang Nghiêm Bồ Tát, Công Đức Trang Nghiêm Bồ Tát, Trưởng Nghiêm Bồ Tát, Thường Hoan Hỷ Căn Bồ Tát, Chúng Trí Sơn Phùng Vương Bồ Tát, Biện Thuyết Bồ Tát, Thường Cử Thủ Bồ Tát, Trì Địa Bồ Tát, Biện Ý Bồ Tát, Hư Không Tạng Bồ Tát, Nguyệt Tạng Bồ Tát, Thanh Tịnh Nguyệt Tạng Bồ Tát, Nhứt Tạng Bồ Tát, Xuất Sanh Vương Bồ Tát, Ma Ha Di Lô Bồ Tát, Kiên Lao Huệ Bồ Tát, Di Lạc Bồ Tát Ma Ha Tát... như thế 62 trăm ngàn câu hội đều là những Đại Bồ Tát Ma Ha Tát cùng một âm thanh đồng thời nói rằng: Bạch Đức Thế Tôn chúng con nay có thể vì đời vị lai 500 năm sau khi chánh pháp hết thường hay thọ trì, nói rộng truyền khắp cho chúng sanh pháp môn Bảo Quang Tổng Trì này.

Phật bảo: Lành thay! Lành thay! Nay các Thiện Nam Tử! Hy hữu, hy hữu. Nay các Thiện Nam Tử! Nay các người đã vì chúng sanh mà phát đại nguyện thanh tịnh như thế. Lúc ấy Đức Thế Tôn bảo Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát rằng: Hãy lắng nghe đây! Hãy lắng nghe đây! Nay các Thiện Nam Tử! Đây là chánh pháp vi diệu

thuộc Bảo Quang Tổng Trì. Vì muốn lợi ích an lạc cho tất cả chúng sanh. Sau khi Đức Phật nói lời ấy rồi liền thăng lên tòa Sư Tử trang nghiêm ngồi kiết già phu tọa tức thời thuyết Bảo Quang Minh Tổng Trì Đà La Ni như sau:

Năng Mô Tam Mãn Đa Phật Nại La Giả Mạo Địa Tát Hằng Phục Giả Lịch Hạ Tát Hằng Phục Giả Lịch Hạ Ca Lô Nị Ca Giả Đản Nhĩ Dã Tha Án Bà La Đệ Bà La Đệ Ba La Bà Lịnh Đế Tát Phục Ha.

Đức Thế Tôn nói 3 lần như thế về pháp bảo thậm thâm Bảo Quang Tổng Trì Bí Mật Vi Diệu Tối Thượng này. Liền lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Pháp này được gọi là pháp gì?

Phật bảo: Đây Thiện Nam Tử! Chẳng có pháp nào gọi là pháp cả tức là tất cả nghĩa, tức là vô tánh, nghĩa là tất cả pháp sánh với hư không, nghĩa là tất cả pháp có vô số nghĩa. Vô số nghĩa tức là tất cả nghĩa vô số, tức là tất cả nghĩa của pháp.

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát bạch Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Vì sao mà gọi là tất cả pháp?

Phật bảo: Đây Thiện Nam Tử! Ta nói tất cả pháp là mắt tai mũi lưỡi thân ý cho đến 6 thức và 12 nhân duyên. Đây Thiện Nam Tử! Cho nên ta nay nói pháp này vậy. Tất cả các pháp cũng đều như thế. Lại nữa Thiện Nam Tử! Tất cả các pháp nguyên lai chẳng sanh diệt cho nên Diệu Cát Tường Đồng Tử bạch với Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát rằng: Hãy làm như thế! Phật Tử! Pháp môn Bảo Quang Tổng Trì này Bồ Tát phải thọ trì ra sao?

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát bảo Ngài Diệu Cát Tường như thế này! Đây Thiện Nam Tử! Hãy thọ trì Bảo Quang Tổng Trì này như đã nói mà thực hành. Vì sao vậy? Vì bản tánh chẳng có sanh chẳng có diệt, chẳng có tướng chẳng có không. Vô tánh cũng có nghĩa là tự tánh. Tự tánh tức vô tánh vậy. Đây Thiện Nam Tử! Hãy cứ như vậy mà thọ trì Bảo Quang Tổng Trì này, hãy quan sát kỹ lưỡng và đừng bị sự chấp trước vậy. Trí huệ là phần quyết định để trụ lại và phân biệt giải bày. Bảo

Quang Tổng Trì cũng có nghĩa là hãy quán sát tự tánh vậy.

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang Minh
Quyển thứ hai

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang
Minh
Quyển thứ ba

Tây Thiên Trung Ấn Độ, nước Ma Già Đà,
chùa Na Lan Đà
Truyền giáo Đại Sư Tam Tạng Tứ Tử Sa Môn Thần
Pháp Thiên phụng chiếu dịch

Đức Quốc, Hannover Thị Xã, Chùa Viên Giác,
Tỳ Kheo Thích Như Điển dịch từ Hán văn ra Việt văn
đời Thủ Tướng Schröder - năm 2001

Lúc ấy Ngài Tôn Giả Xá Lợi Phất bạch với Ngài
Diệu Cát Tường Đồng Tử rằng: Này Thiện Nam Tử! Diệu
Pháp này trụ thế được bao lâu?

Ngài Diệu Cát Tường đáp: Này Xá Lợi Phất! Cũng
giống như tam độc tham sân si vậy.

Ngài Xá Lợi Phất thưa: Này Thiện Nam Tử! Tham
sân si này trụ lại bao lâu?

Ngài Diệu Cát Tường đáp: Này Xá Lợi Phất! Tam
độc này cũng như thế giới vậy.

Ngài Xá Lợi Phất thưa: Này Thiện Nam Tử! Thế
giới này tồn tại bao lâu?

Ngài Diệu Cát Tường bảo: Này Xá Lợi Phất! Tam
độc của địa giới giống như vô minh vậy.

Ngài Xá Lợi Phất thưa: Này Thiện Nam Tử! Vô
minh tam độc trụ lại bao lâu?

Ngài Diệu Cát Tường đáp: Này Xá Lợi Phất! Như
hư không giới vậy.

Ngài Xá Lợi Phất thưa: Này Thiện Nam Tử! Tam
độc hư không giới trụ lại bao lâu?

Ngài Diệu Cát Tường đáp: Này Xá Lợi Phát! Như vô tánh tự tánh pháp vậy.

Lúc ấy Ngài Xá Lợi Phát bạch với Ngài Diệu Cát Tường lời như thế này: Này Thiện Nam Tử! Chúng tôi biết rõ điều này vì sao tôi có được sự hiểu biết và so sánh? Lại nữa Thiện Nam Tử! Dụ như tất cả mèo chồn ở trên núi Tu Di cuối cùng cũng chẳng hết. Như thế đó! Như thế đó! Này Thiện Nam Tử! Chúng tôi cũng lại như vậy. Vì sao mà như thể mèo chồn? Giống như tất cả Thanh Văn cùng với một Bồ Tát đồng luận nghĩa. Cuối cùng rồi chẳng thể khuất phục được Bồ Tát, hà huống đây là Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử.

Liên lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát bảo Ngài Diệu Cát Tường Đồng Tử rằng: Này Thiện Nam Tử! Ta nay muốn bạch thừa Đức Như Lai. Kính bạch Ngài: Ở vào thời vị lai 500 năm sau phải hộ trì Bảo Quang Tổng Trì pháp bảo này như thế nào? Pháp sư trì kinh này phải làm sao cho được kiên cố?

Liên lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường từ pháp tòa đứng dậy liền bạch Phật rằng: Bạch Đức Thế Tôn! Nếu có Pháp sư thọ trì đọc tụng giải thích chánh pháp này thì được công đức gì?

Phật bảo rằng: Này Diệu Cát Tường! Nếu có Tỳ Kheo trì giữ pháp này tương lai sẽ sanh vào pháp thân thanh tịnh, sẽ chứng quả vị cứu cánh giác ngộ thành Phật. Cứ như thế ở khoảng giữa thường hay ở nơi Phật pháp tâm chẳng thoái chuyển. Tất cả thiên ma và quyến thuộc cũng không thể nào hại được. Nếu có Thiện Nam Tử nào nương nơi Pháp sư mà khởi tâm từ trong khảy móng tay thì người ấy tức thời xa lìa luân hồi, cứu cánh cho đến giác ngộ thành Phật. Lại nữa! Này Diệu Cát Tường! kẻ trì Bảo Quang Pháp Vương này nếu có kẻ khởi tâm khinh mạn phỉ báng thì kẻ đó đời đời răng thô, mũi bằng, không có lưỡi, tay chân biến dị, thân hình hay bệnh nặng, bần thần, đui mù, sanh ra giải đái bươi biếng.

Phật bảo Ngài Diệu Cát Tường: Như thế đó có nhiều chúng sanh u mê, ta chỉ lược nói mà thôi. Nay Thiện Nam Tử! Những chúng sanh ấy sau khi mạng chung thọ vô số địa ngục như từng sợi lông nhỏ, nhiều loại khổ não từ địa ngục sinh ra. Nếu sanh ra làm người thường hay bị mù câm ngọng. Lại nữa này Diệu Cát Tường! Nếu có kẻ thấy được kinh chánh pháp này mà chê bai thì kẻ đó được thân tà ngụy xấu xí, thân thể bị lở loét đen đui, da bị gẻ lác giống như quỷ đói.

Ngài Diệu Cát Tường bạch Phật rằng: Con biết được Như Lai có trí tuệ vô lượng khó thể nghĩ bàn. Kính bạch Đức Thế Tôn! Những chúng sanh u mê như thế sẽ sanh về đâu? Kính mong Ngài hãy vì chúng con mà nói.

Phật bảo: Diệu Cát Tường hãy ngưng lại! Không nên hỏi nữa. Nếu ta nói những chúng sanh ngu mê ấy khi phỉ báng pháp này sinh nơi đâu thì nếu có người trên đời này nghe sẽ sinh ra sợ sệt, tất cả đều sinh nơi chỗ cùng đường.

Ngài Diệu Cát Tường thưa: Kính mong Đức Thế Tôn mở lòng từ bi diễn nói phân biệt. Nếu các chúng sanh ấy nghe được điều này thì những chúng sanh kia không sanh tâm kiêu mạn đối với pháp môn vi diệu không sanh không diệt này.

Phật bảo Ngài Diệu Cát Tường: Ở dưới đất này có nhiều địa ngục tên gọi khác nhau. Như là Viêm Nhiệt địa ngục, Cực Viêm Nhiệt địa ngục, Hắc Thằng địa ngục, Thức Nhiên địa ngục, Cực Thức Nhiên địa ngục, Cực Ác địa ngục, Kiềm Khẩu địa ngục, Thiết Hoàn địa ngục, Thiết Bồng địa ngục, Băng Mai địa ngục, Huyền Đầu địa ngục, Đảo Huyền địa ngục, Hầu Diện địa ngục, Diệm Hằng Thức địa ngục, Nồng Huyết địa ngục, Thường Xú địa ngục, Đà Phạc địa ngục, Thường Sát địa ngục, Sanh Cực Đại Đổng Thống địa ngục. Phật bảo Ngài Cát Tường, như vậy đó có những địa ngục mà chúng sanh phỉ báng pháp này bị sanh vào nơi đó.

Liên lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát bạch Đức Phật rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Những vị Pháp sư trì kinh này sau khi mạng chung sẽ sanh về đất nước nào?

Này nữa! Phổ Hiền Bồ Tát! Nếu có kẻ Thiện nam người Thiện nữ nào cùng các Pháp sư trì tụng kinh này thì sau khi mạng chung tức được vãng sanh về thế giới Bảo Trang Nghiêm. Đức Phật nói: Thế giới đó có nhiều vị Phật, có nhiều niềm vui không thể nói hết, có các Đức Như Lai đại biện thuyết. Lại cũng có vô số các vị Bồ Tát, thân tướng nguy nguy đặc biệt đẹp đẽ. Này Thiện Nam Tử! Khi các chúng sanh này mạng chung thì trong thế giới kia có 62 Câu Thi (một ức) đồng thời hiện tiền. Này Thiện Nam Tử! Nay ta lược nói; nếu nói rộng ra công đức vô lượng vô số kinh này cho đến trăm ngàn kiếp cũng chẳng thể cùng tận được. Ngài Phổ Hiền Bồ Tát liền bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Ở đời vị lai sẽ như thế nào nếu có chúng sanh khi nghe chánh pháp này mà không sanh tâm phỉ báng?

Phật bảo Ngài Phổ Hiền Bồ Tát: Nếu trong 4 chúng đệ tử khi nghe được kinh này, lời nói phi pháp mà nói đây là tà pháp chẳng phải lời của Như Lai nói, không phải kinh thật hoặc nói rằng đã nghe kinh này trước và kinh này không đúng chánh pháp nên sinh khinh mạng phỉ báng thì kẻ ấy vĩnh viễn không bao giờ được nghe pháp và xa rời Tam Bảo. Những chúng sanh ngu muội như thế sau khi mạng chung bị đọa vào hắc ám địa ngục. Trong ngục này có nhiều vòng sắt bao quanh nhọn như kim châm vào đầu, sau khi châm rồi lại châm lại như vậy trải qua vô lượng trăm ngàn kiếp và từ địa ngục này sẽ sanh lại làm người, trải qua vô lượng trăm ngàn vạn kiếp thường không có hai mắt, sau đó trải qua trăm ngàn kiếp chẳng làm thân người và nếu có sanh làm thân người ở bất cứ nơi đâu cũng đều bị mù lòa lại chẳng có lưỡi, đầu, mặt không cân, bụng lớn, chân yếu, tiếng thường khốn

khó, đói khát hoành hành, sắc mặt khô khan, miệng hay hôi hám, cả người đều xấu xa. Tất cả chúng sanh khi thấy thế sân hận đều muốn xa lánh.

Lúc bấy giờ tất cả trong chúng hội mọi người khác miệng cùng nói lên lời rằng:

Như Lai hôm nay đã vì chúng con mà nói pháp này và chánh pháp ấy chúng con đã nghe, chúng con theo lời Đức Thế Tôn, Đức Thiện Thệ và chúng con sẽ làm cho những người đời sau thấy được sự thọ trì kinh điển này mà không sanh tâm hủy báng khinh mạn. Chúng con u mê giống như con thỏ, chẳng biết chẳng hiểu chẳng có trí tuệ. Kính bạch Đức Thế Tôn. Khi Ngài nói xong kinh này rồi các Đại Thanh Văn cùng với các Thiên Đế Thích, Đại Phạm Thiên Vương, Hộ Thế Thiên, Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni, Ưu Bà Tắc, Ưu Bà Di mỗi mỗi đều nói lời rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Chúng con nghe nói những kẻ phỉ báng pháp này có những tội về thân như thế đều lo lắng sợ hãi rất nhiều.

Phật bảo: Như vậy đó, như vậy đó! như ta đã nói. Các người cũng đừng lo lắng khi ta được thánh trí này cũng đều do từ chỗ sợ hãi kia, huống nữa những người đệ tử của ta, thì các Thiện Nam Tử nương nơi các vị Pháp sư sanh tâm kính ngưỡng, chẳng thể tự thắng. Nếu có Thiên Long Dược Xoa, Càn Thát Bà v.v... người cũng như chẳng phải người không thể phá hoại. Nay Thiện Nam Tử! Nếu có Sa Môn, Bà La Môn thấy pháp vương này như thấy tháp miếu của Phật thì kinh này cũng lại làm cho trời người tôn kính bảo vật này.

Lúc ấy Ngài Diệu Cát Tường lại bạch Phật lần nữa: Kính bạch Đức Thế Tôn! Nếu trong tứ chúng đệ tử tin sâu và thọ trì kinh này thì được bao nhiêu phước đức?

Phật bảo Ngài Diệu Cát Tường rằng: Nếu có người hoặc Pháp sư thọ trì diệu pháp này cho đến nghe tên kinh hoặc một ngày hay trong khoảng khảy móng tay mà phát tâm từ bi thì ta liền biết, hoặc ngay lúc ấy phát tâm cúng dường đồ ăn thức uống hoặc cúng vườn tược, đất

đai để làm Tăng phòng và nhiều loại cúng dường khác nhau thì rất quý.

Lúc ấy Ngài Tôn Giả Xá Lợi Phất liền bạch Đức Thế Tôn rằng: Như vậy những người này không còn bị tội ngũ vô gián nữa phải không?

Phật bảo Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phất rằng: Hãy dừng lại lời này. Vì sao vậy? Nếu các chúng sanh thọ trì chánh pháp này tức được tiêu trừ tội ngũ vô gián.

Phật bảo Ngài Xá Lợi Phất! Những người mắc tội ngũ vô gián khi nghe được kinh này có uy đức lớn cho nghiệp của ngũ vô gián sẽ tiêu trừ và được trở lại làm thân người, đời đời sẽ sanh vào trong Phật pháp, vĩnh viễn không bị đọa vào trong 3 đường ác thú.

Liền lúc ấy Ngài Tôn Giả Xá Lợi Phất khóc lóc như mưa bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Như có người nói hủy báng kinh này cũng như chưa biết nghiệp báo sâu dày, từ xưa đến nay chưa từng thấy, cho đến tội báo ở trong mộng cũng chưa từng thấy.

Lúc ấy Đức Thế Tôn bảo Ngài Trưởng Lão Xá Lợi Phất rằng: Hãy dừng lại Xá Lợi Phất! đừng nhớ nghĩ nữa. Lại nữa Xá Lợi Phất! Ta nói pháp môn vô ngại này cho các người nghe. Nay Xá Lợi Phất! Đối với các chúng sanh do tự nghiệp lực sinh ra nhiều tội, tự làm tự lãnh chứ không phải người khác. Mỗi mỗi chúng sanh đều do nghiệp lực của mình tự tạo vậy, thọ những bệnh khổ, chẳng phải không có nguyên do mà đến. Nay Xá Lợi Phất! Ta thường nói rằng tất cả các chúng sanh đều là những bạn lành, ai cũng muốn cầu an lạc, lìa những sự sợ hãi, muốn đến Niết Bàn hưởng nước cam lồ. Ta thường hay nói Bồ Đề là con đường chơn chánh cho nên bây giờ nói lại cho các chúng sanh phóng túng tham sân tự tạo thân nghiệp khẩu nghiệp và ý nghiệp, tâm sanh tà kiến, chẳng thể hiểu biết chơn chánh, tạo tác nhiều tội gần gũi nhiều sự tà vạy, từ thân phân biệt tạo ra các nghiệp ác. Do vậy đọa vào địa ngục thọ nhiều loại khổ.

Chúng sanh tự tạo, chẳng phải Như Lai chẳng nói. Lại nữa Xá Lợi Phất! Ta thường như thế lấy lòng đại bi vì các chúng sanh cho đến mỗi mỗi chúng sanh cho đến kiếp cuối ta nguyện thay thế nơi địa ngục để khổ được hết không bỏ sót một chúng sanh nào.

Này Xá Lợi Phất! Tâm từ bi của Như Lai thường có như thế, dụ như trên đời cha mẹ chỉ sinh một con có hình thù đẹp đẽ, phước tướng viên mãn chẳng thể sánh bằng. Một ngày nọ tự nhiên chết đi thì cha mẹ lúc ấy vì người con này sanh tâm áo não, tình cảm lo lắng sầu buồn sinh bệnh khổ não. Như vậy đó Xá Lợi Phất! Như Lai bậc chánh đẳng giác cũng lại như vậy. Lòng thương chúng sanh như thấy con một. Như Lai lo lắng chẳng biết sự dính mắc bao giờ mới có thể xa lìa. Vì sao vậy?

Này Xá Lợi Phất! Dụ như biển lớn không dừng tử thi.

Này Xá Lợi Phất! Như Lai và phiền não không bị dính mắc. Lại nữa Xá Lợi Phất! Thân như huyễn mộng, lại như tiếng vang, tứ đại hợp thành giả danh làm người, trong ấy chẳng có gì thật. Thấy các hình tướng đều chẳng ở yên, chẳng có nơi chốn, chẳng phải chẳng có nơi chốn, chẳng lo sợ bị nhiễm bởi kẻ khác. Này Xá Lợi Phất! Như Lai cũng lại như vậy quán các hình tướng hóa độ quần sanh chẳng tham tiếc. Duy nhất chỉ có một loài hình tướng, không thể chỉ, không thể bày, giống như hư không, lìa các nghi hoặc, chẳng có hí luận. Như Lai cũng lại như thế chẳng có nghi hoặc, lìa những hí luận; nhưng mà chúng sanh chỉ hướng về sự mê hoặc không có thay đổi. Như Lai hay có tâm từ nên thường hay tùy thuận. Như có chúng sanh muốn đến nơi Phật lại cũng có chúng sanh bị đọa rồi lại bị đọa nữa. Vì sao vậy?

Đó là bốn nguyện của các Đức Như Lai vậy. Lại nữa Xá Lợi Phất! Như Lai bậc Chánh Đẳng Giác chẳng có sai lầm. Như Lai không còn vô minh, Như Lai trí tuệ cũng chẳng mê hoặc. Này Xá Lợi Phất! Ta nay vì trời người, tối tôn tối quý trong nghĩa đệ nhất không thể so

sánh, chẳng thể cân đo. Nay Xá Lợi Phất! Chẳng phải lời quấy, chẳng sai lời này. Phật bảo: Nếu có chúng sanh tại gia hoặc xuất gia mà sanh tâm hủy báng chánh pháp này thì như trước đã nói, tất cả ác tướng, nhiều loại địa ngục khổ sở đều phải thọ nhận.

Lúc ấy Ngài Tôn Giả Tu Bồ Đề chấp tay cung kính bạch Phật rằng: Pháp này vi diệu thật là khó có thể nghe được. Kính bạch Thế Tôn! Các chúng sanh đối với pháp này mà sanh tâm hủy báng thì sẽ bị quả báo như thế nào?

Phật dạy Ngài Tu Bồ Đề rằng: Kẻ phỉ báng pháp này sanh ra lưỡi dài cả trăm ngàn do tuần và trên đó có 500 ức lưỡi dao nhọn đâm chém xuống lưỡi. Lại từ miệng sanh ra lửa cực nóng, trong đó ánh lửa nóng bức thiêu đốt hợp lại trải qua trăm ngàn kiếp thọ đại cực hình khổ như thế. Tu Bồ Đề biết vì sao thọ những nghiệp báo như thế không? Vì chúng sanh ngu si do khẩu nghiệp tạo ra. Nay Tu Bồ Đề, do chúng sanh ngu si nên phỉ báng pháp này cho nên phải thọ quả báo như thế.

Liền lúc ấy tất cả trong chúng hội do oai lực Phật đồng nói lời rằng: Như Lai nói về sự ác sâu dày này thật là hy hữu. Lúc ấy Đế Thích Thiên chủ bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Ta đương vì các vị Tỳ Kheo trì kinh Pháp sư ở đời vị lai mà thường hay tôn trọng, dùng hoa hương, đồ ăn uống, y phục thuốc men, hương bột, hương tẩm nhiều loại để cúng dường, ngày đêm 3 thời cung kính lễ bái tôn trọng tán thán, chí tâm hộ trì. Bạch Thế Tôn! Kẻ Thiện Nam ấy sẽ sanh vào trong pháp của Như Lai cho đến đồng tên gọi với Như Lai. Vì sao vậy?

Như Quán Đảnh Sát Đế Lợi Vương khi sanh con, đoan nghiêm nguy nguy đầy đủ tướng làm vua, thấy vậy vui mừng. Nhân dân ở nước đó tôn trọng, hỏi thăm. Cũng giống như thấy Pháp sư lại cũng lễ bái tôn trọng.

Lúc ấy Đức Thế Tôn bảo Ngài Phổ Hiền Bồ Tát rằng: Nay Thiện Nam Tử! Đế Thích Thiên chủ cũng

thường hay nói như thế. Đối với các vị Tỳ Kheo trì kinh thì hay lân mẫn nhiều ích tán thán ca ngợi hộ trì.

Phổ Hiền Bồ Tát thưa: Bạch Đức Thế Tôn! Con cũng lại như vậy. Nếu ở đời vị lai có Thiện Nam Tử, Thiện Nữ Nhơn nào cũng lại được lân mẫn hộ trì nhiều ích tức các tai nạn không có, làm cho an lạc. Ra khỏi cả hàng trăm do tuần cũng không sợ bị nhiều hại.

Lúc ấy Đức Thế Tôn tán thán Ngài Phổ Hiền Bồ Tát rằng: Lành thay! Lành thay Thiện Nam Tử! Vì người mà nói. Lúc ấy Đức Thế Tôn dùng Phạm âm mà nói lại kệ rằng:

Làm cho kẻ khác tâm yên ổn
 Tức hay tùy thuận các chúng sanh
 Ba nghiệp thanh tịnh hay xưng tán
 Chẳng sánh công đức pháp quý giá

Lúc bấy giờ Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha tát bạch Phật rằng: Thế Tôn Bồ Tát Ma Ha Tát làm sao có thể đắc được Bảo Quang Tổng Trì?

Phật bảo: Nay Thiện Nam Tử! Bồ Tát Ma Ha Tát từ nơi Bảo Quang Tổng Trì này mà thực hành một pháp. Thế nào gọi là một pháp? Nghĩa là tất cả chúng sanh chẳng khởi ý sát hại làm cho được an lạc. Phổ Hiền Bồ Tát, lại có hai pháp. Thế nào là hai? Nghĩa là xa rời sân si, nói lời lành đẹp. Nay Phổ Hiền Bồ Tát! Đây là hai pháp. Nếu có thể làm như thế, tức được pháp Bảo Quang Tổng Trì. Lại nữa Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát! Vì tất cả chúng sanh ý căn chẳng loạn, không có lúc nào rời bỏ. Lúc ấy lại bảo: Thiện Nam Tử! Bồ Tát Ma Ha Tát hãy vì tất cả chúng sanh mà xa lìa sự yêu ghét. Lúc ấy Bồ Tát nói công đức của Bảo Quang Tổng Trì này thời cũng xưng dương tán thán công đức tối thắng này. Lúc ấy trên cõi trời người đâu đâu cũng có vô số chúng sanh đều được pháp lành này. Lại cũng làm cho Bảo Quang Tổng

Trì này được công đức cao cả nhờ vào việc xưng tán Pháp sư.

Lúc ấy Ngài A Nan từ chỗ ngồi đứng dậy, trạch áo bày vai mặt, cúi sát xuống đất, chấp tay cung kính ở trước Đức Phật mà bạch Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Với Bảo Quang Tổng Trì chánh pháp vi diệu này như vậy rất cao xa.

Phật bảo A Nan: Như thế đó! như thế đó! Hình tướng cũng cao cả, thọ tướng hành thức cũng sâu xa, việc không cũng sâu xa, như hư không sâu xa.

A Nan bạch Phật rằng: Con nay ở trước Như Lai được nghe 84 ngàn pháp tạng chưa từng nghe pháp vi diệu như thế.

Phật bảo A Nan: Bảo Quang chánh pháp này khó gặp khó nghe.

A Nan thưa: Phật nói chánh pháp này vi diệu như thế vì đời vị lai sau 500 năm khi chánh pháp mất đi thì có các chúng sanh muốn làm Phật sự phải nương vào pháp nào?

Phật bảo Ngài A Nan: Hãy nương vào chánh pháp của Thích Ca Mâu Ni Như Lai vậy. Cho đến các vị Pháp sư nếu có viết dịch, thọ trì cúng dường cung kính chánh pháp này thì phải biết rằng mắt thường chẳng bệnh, mũi lại chẳng bệnh, lưỡi cũng chẳng bệnh, răng cũng chẳng bệnh, tay cũng chẳng bệnh, chân cũng chẳng bệnh, đầu lại chẳng bệnh, tai cũng chẳng bệnh, các căn đều đầy đủ, thân không hôi hám lại chẳng chết yểu, thọ mệnh dài lâu, được tất cả chư thiên loài người thường hay hộ vệ. Đến cả vị Pháp sư kia khi mạng chung lại được sanh về thế giới tốt lành, sanh vào cõi trời, xa rời tất cả những việc hí luận.

A Nan thưa rằng: Kính bạch Đức Thế Tôn! Vì nhân duyên gì mà Ngài nói chánh pháp này? Ma Vương độc hại chẳng thể chướng ngại.

Phật bảo A Nan: Tất cả Ma Vương đều y nơi pháp này không làm chướng ngại.

Sau khi Đức Phật nói lời ấy rồi, lúc ấy Ma Vương có tâm độc hại liền suy nghĩ rằng. Nếu có Bảo Quang Tổng Trì pháp này thì ta sẽ bị chướng nạn cho nên lúc ấy Ma Vương tự chính nghiệp lực của mình, tự thấy lửa dữ đến thiêu thân mình sợ hãi vô lượng, thất kinh mà chạy. Này A Nan! Pháp này thâm diệu khó sánh, bất khả tư nghì vậy. Nếu chánh pháp này tùy nơi tùy xứ thì như tháp miếu của Phật.

A Nan thưa rằng: Nếu Như Lai ở trụ xứ nơi chánh pháp ấy thì con cũng ở nơi ấy được thấy Như Lai, đến gặp Như Lai, đảnh lễ Như Lai, sau đó nghe pháp. Có được như thế không?

Phật bảo A Nan: Người đừng nên để mắt. Vì sao vậy? Hãy đừng coi thường chánh pháp này. Phải biết vì sao ta được trên trời và người tôn trọng quý kính đề như thế? Lại nữa A Nan! Ta từ trong quá khứ đầu tiên là nghe pháp này, sau đó mới được giác ngộ.

A Nan bạch Đức Thế Tôn rằng: Đức Thế Tôn cung kính cúng dường như thế nào? Và ở nơi nào Như Lai đã nghe thuyết pháp Bảo Quang Tam Ma Địa này?

Phật bảo A Nan rằng: Ta đã chẳng ở trên cõi đời tại Càn Đát Phược đã cung kính cúng dường cầu nghe pháp này. Ta từ xa xưa khi còn là Bồ Tát có Phật Thế Tôn hiệu là Bất Không Tích Tụ khai mở Bảo Quang Minh Tạng Như Lai và ta đã đến đó để nghe. Phật bảo A Nan rằng: Đức Phật kia đã vì ta mà thọ ký và kể từ đó đến nay trải qua trăm ngàn ức kiếp hay tu khổ hạnh. Cũng vì muốn nghe pháp này. Này A Nan! Cho nên ta trước tiên là kính lễ giáo pháp, sau đó kính lễ Như Lai là vậy. Lúc ấy tất cả Phạm Vương, Đế Thích, Hộ Thế Chủ Thiên cùng một âm thanh đồng nói lời rằng: Hoan hô pháp này chẳng có pháp nào trên. Đây là pháp tối thượng! Đây là pháp chẳng so sánh được. Thần biến như vậy. Nếu chỉ nghe đến chánh pháp này hoặc nghe đến tên của kinh thì nên hướng về đó để lễ bái. Vì sao vậy? Nếu có kẻ thọ

trì đọc tụng hay vì kẻ khác mà nói thì kẻ đó như thấy Như Lai chẳng có sai khác.

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn tán thán các vị Phạm Vương, Đế Thích, Hộ Thế Chủ Thiên rằng: Lành thay! Lành thay! Thánh chúng nói lời hay. Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn từ miệng phát ra tướng lưới rộng dài bao trùm 3.000 thế giới rồi, liền bảo Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát rằng:

Này Thiện Nam Tử! Người hãy nghe đây! Ta nay thỉnh người vì các chúng sanh mà nói pháp này. Vì sao mà những chúng sanh gặp được pháp này? Chẳng phải giữ riêng làm cho lợi lạc, như người mù chẳng thấy ánh sáng, lại như người đi buôn chẳng có phương tiện để tự mua sắm, cũng như người nghèo chẳng tự siêng năng, thường thấy kẻ khác, không nghe pháp này cũng như thế đó. Hãy vì chúng sanh, ví như thuyết này.

Lúc ấy Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát từ chỗ ngồi đứng dậy cởi áo bày vai mặt cúi sát xuống đất chấp tay cung kính, đến ở trước Phật. Tức thời, Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát từ nơi pháp tòa an tường mà dậy, liền lúc ấy 3.000 thế giới cung điện của chư Thiên 6 điệu vang động như biên động, đẳng biên động, chấn biên chấn, đẳng biên chấn, kính biên kính, đẳng biên kính, khổng biên khổng, đẳng biên khổng, dững biên dững, đẳng biên dững, khởi biên khởi, ánh sáng vi diệu chiếu khắp thế gian và Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát bạch Đức Phật rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Vì sao Đức Thế Tôn hỏi con? Vì sao hỏi con Đức Thiện Thệ Thế Tôn? Có phải bạch Nhứt Thiết Trí chẳng vì lòng bi悯 đối với tất cả chúng sanh? Con chỉ là con của Đức Thế Tôn. Làm sao con có được trí tuệ của Như Lai? Làm sao con có lực của Như Lai? Cho đến nay con vẫn nương vào lời của Phật, y vào lời nói của Như Lai, con thường nương tựa. Do như cam lồ, chẳng hay trái mệnh, thường hay tùy thuận nơi Đức Thế Tôn.

Đức Phật tán thán Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát. Lành thay! Lành thay! Phật Tử! Người tức trưởng tử của Như Lai tối thắng tối thượng. Ta vì chúng sanh mà nói pháp này. Nay Thiện Nam Tử! Người hãy nương nơi ta mà thường hay hộ trì và tôn kính pháp này. Do chỗ quý báu, giống như trân bảo chớ có bỏ rời! Ở đời vị lai có các Tỳ Kheo phá giới chẳng sanh kính tin. Nay Thiện Nam Tử! Đừng nương nơi đó.

Ngài Phổ Hiền Bồ Tát thưa: Thế Tôn hiểu con khi con xuất gia đã làm được hạnh gì?

Phật bảo: Thiện Nam Tử! Hãy đừng hỏi điều này nữa!

Phổ Hiền Bồ Tát thưa: Kính mong Đức Thế Tôn nói cho. Nếu Ngài không nói, làm sao bảo được là vì chúng sanh?

Phật bảo: Phổ Hiền Bồ Tát! Nay người lắng nghe! Ta nay nói pháp này dụ như biển nước, Văn Thù Sư Lợi, Quan Thế Âm, vô lượng vô số vô biên các Bồ Tát Ma Ha Tát đều nhưt tâm lắng nghe. Vì đời vị lai, những người xuất gia kia sẽ tu hành như thế nào?

Lúc ấy Đức Thế Tôn bảo Ngài Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát rằng: Nay Phật Tử! Những kẻ xuất gia kia khinh mạn chánh pháp này, cầu chỗ ở yên, tham trước lợi danh, chứa cất tài sản, làm nhà tốt đẹp, y phục chỗ nằm, đồ ăn uống, thuốc men muốn làm đầy đủ, tạo ra các ác nghiệp, chính mình tự phá tự hoại đó là những chúng sanh mê muội vậy. Ta nay nói kinh này làm cho lưu bố rộng rãi thường ở chẳng mất nhằm để giúp cho chúng sanh.

Lúc bấy giờ mười phương tất cả trời rồng Dược Xoa Càn Thác Bà v.v... đến Phật thưa rằng:

Kính bạch Đức Thế Tôn! Chúng con trời người 8 bộ cùng quyến thuộc suốt đời sẽ hộ trì kinh này và các vị Pháp sư cùng tất cả những Tỳ Kheo và các pháp tạng không bị nhiều hại. Chúng con thường hay bảo trì tôn

trọng cung kính, dùng hương hoa, y phục đủ loại quý giá để giữ gìn. Con cũng làm cho pháp này được ở dài lâu.

Lúc ấy Đức Thế Tôn vì Ngài Phổ Hiền và 93 ức Bồ Tát mà nói kệ rằng:

Lắng nghe tất cả lời nói đẹp
 Tối thắng công đức đến bờ kia
 Sai trái nguy hiểm đều phải bỏ
 Một lòng chuyên tâm vui mà nghe
 Nghe Phật tại xứ Ma Kiệt Đà
 Bồ Đề gốc lớn tòa sư tử
 Trú đại giải thoát Tam Ma Địa
 Nơi đó như thể chúa của cây
 Cho đến mười phương nhiều quốc độ
 Được thấy Như Lai tướng chơn thật
 Mười phương vô số sánh với Phật
 Phật Tử đều có tên Cát Tường
 Tất cả mười phương các cõi Phật
 Phật Tử thường hay đi đây đó
 Vì thế gian này nên được gặp
 Văn Thù Sư Lợi trí vô biên
 Hỏi cả chúng sanh tướng kiết tường
 Phật Tử vì sao có công đức
 Thế mà thực tế công đức lớn
 Vô biên chúng sanh có thể giải
 Hỏi những chúng sanh hiện cát tường
 Văn Thù công đức hay giác ngộ
 Phật Tử nếu mà nói pháp này
 Được chứng thanh tịnh công đức Phật
 Lại nữa Phật Tử phải nên biết
 Sẽ được thực hiện công đức ấy
 Phật Tử lắng nghe Hiền Cát Tường
 Vô biên tối thắng công đức này
 Ta nay lược nói phần nhỏ thôi
 Như trong đại hải một giọt nước
 Cho đến chúng được sự giác ngộ

Nếu có chúng sanh mới phát tâm
Vô biên công đức khó đo lường
Mỗi mỗi công đức tán dương hết
Ba La Mật Đa là công đức
Như Lai đã qua nhiều kiếp số
Chẳng thể nói hết công đức này
Như vậy mười phương tất cả Phật
So ra trong đó nói ít thôi
Sanh ra rất nhiều công đức lớn
Như chim trên trời khó đếm hết
Dưới đất một bụi khó thể so
Chẳng phải không nhân mà sanh vậy
Công đức bỏ đề tùy nơi tâm
Phát lòng tin tưởng sanh nơi Phật
Như vậy hòa hợp sanh tâm rồi
Kìa chẳng thương yêu vua phước ấy
Chẳng tự cầu an chẳng lợi danh
Diệt trừ thế gian những khổ não
Vì chúng sanh đây mà sanh ra
Ý ấy cũng vì các chúng sanh
Thanh tịnh quốc độ lãn cúng dường
Tu tập pháp này chúng bỏ đề
Từ tâm phát sanh trí thanh tịnh
Kìa thường cung kính cầu giải thoát
Tôn trọng tất cả sanh ý Phật
Tất cả các pháp công đức giống
Sanh tâm như vậy hay cung kính
Phát tâm quy hướng nơi Phật Pháp
Phật Tử phát tâm làm việc này
Vô biên giác ngộ liền sanh ra
Sanh đại trượng phu ý cao cả
Phát tâm lực lớn chủ loài người
Cúng dường rộng rãi khó nghĩ bàn
Giáo pháp chẳng hoại khó nghĩ bàn
Sanh tâm cúng dường như vậy đó
Phát tâm nên chẳng khổ nơi thai

Dưỡng dục cù lao tất phải làm
 Niềm vui theo đó tâm phát khởi
 Cho nên lại thấy chỗ an lạc
 Phát khởi vô biên tâm cung kính
 Ta người kiêu mạn đều xả bỏ
 Phát tâm tức là điều cao cả
 Như vậy giữ gìn niềm an lạc
 Phát tâm hay vì bỏ để vui
 Phát tâm siêng làm những Phật sự
 Phát tâm cầu được rùng công đức
 Được Phật nói pháp tất cả nghe
 Dũng mãnh lợi căn ánh sáng chiếu
 Phát tâm kiên cố chẳng bị hoại
 Tất cả phiền não đều tiêu trừ
 Phát tâm hay nói Phật công đức
 Phát tâm hòa hợp chẳng hòa hợp
 Trong mỗi sát na đều xa lìa
 Phát tâm vượt qua cảnh Ma Vương
 Thấy đó là điều giải thoát lớn
 Công đức chủng tử chẳng mất đi
 Phát tâm trồng được gốc giác ngộ
 Tối thượng trí tuệ đều tăng trưởng
 Phát tâm được gặp tất cả Phật
 Nghe Phật nói rõ đời quá khứ
 Phát tâm bền vững được giải thoát
 Pháp này thế gian khó gặp được
 Do như biển lớn làm vua lớn
 Nếu hay phát tâm cung kính Phật
 Không tu không làm tất cả lìa
 Lìa những quá hoạn các gièm pha
 Lại hay xưng tán công đức kia
 Trì giới cũng hay giữ tâm ngộ
 Phương tiện tu học các công đức
 Hay nương giới pháp mà tu học
 Lại hay được Phật chỉ dạy cho
 Nếu hay phát tâm cung kính Phật

Phật lại quảng đại hay cúng dường
 Nơi Phật quảng đại cúng dường rồi
 Lại hay quý trọng khó nghĩ bàn
 Nếu thường phát tâm cúng dường pháp
 Nghe kia Phật pháp tâm không lười
 Nếu nơi Phật pháp tâm không lười
 Bất tư nghì pháp làm giải thoát
 Nếu hay phát tâm cung kính Tăng
 Ở trong Tăng ấy tâm không thối
 Như vậy phát tâm Tăng chẳng thối
 Thường được phát tâm lực chẳng lui
 Nếu được phát tâm lực chẳng lui
 Từ nơi căn tánh hiện ánh sáng
 Nếu được lợi căn hiện quang minh
 Lại hay xa rời ác tri thức
 Nếu đã xa rời ác tri thức
 Hãy nên cầu pháp nơi bạn lành
 Nếu đã tìm pháp nơi bạn lành
 Kia sẽ được giúp an lạc lớn
 Nếu được an lạc lớn kia rồi
 Chính lực của mình cũng phải bỏ
 Nếu đã vứt bỏ tâm ngã mạn
 Tức được chứng đến giải thoát lớn
 Như vậy quảng đại giải thoát rồi
 Tức được chư Phật thường chiếu soi
 Nếu được chư Phật chiếu soi rồi
 Tức khắc sẽ sanh tâm giác ngộ
 Nếu đã được sanh tâm giác ngộ
 Tức hộ giải thoát công đức lớn
 Nếu được công đức giải thoát rồi
 Tức được sanh vào nhà Như Lai
 Sau khi sanh vào Như Lai rồi
 Tức được giải thoát Diệu Tướng Ứng
 Nếu hay giải thoát Diệu Tướng Ứng
 Sự phát tâm kia đều thanh tịnh.

Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang Minh kinh
Quyển ba

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang Minh

Quyển thứ tư

Tây Thiên Trúc, Trung Ấn Độ, nước Ma Già Đà, Chùa Na Lan Đà truyền giáo Đại Sư Tam Tạng Tứ Tử Sa Môn Thần Pháp Thiên phụng chiếu dịch.

Đức Quốc, Thành phố Hannover, Chùa Viên Giác, Tỳ Kheo Thích Như Điển dịch từ Hán văn ra Việt văn, đời Thủ Tướng Schröder - năm 2001.

Nếu được phát tâm ý thanh tịnh
 Thuyết kia tối thượng tối thù thắng
 Nếu đã tối thượng thù thắng rồi
 Thường hay làm hạnh Ba La Mật
 Nếu được Ba La Mật Đa rồi
 Tức hay tùy thuận Đại Thừa này
 Nếu đã tùy thuận Đại Thừa rồi
 Tức hay tùy thuận cúng dường Phật
 Nếu đã tùy thuận cúng dường Phật
 Tức được trí huệ thật kiên cố
 Nếu được trí huệ kiên cố rồi
 Thường hay thấy Phật khó nghĩ bàn
 Nếu hay thấy Phật khó nghĩ bàn
 Thấy Phật chẳng đến chẳng ở lại
 Nếu hay thấy Phật chẳng đi ở
 Pháp này ở đời thường chẳng diệt
 Nếu thấy pháp này thường chẳng diệt
 Xa lìa khổ não đã chứa nhóm
 Nếu được xa lìa nhưn phiền não
 Tức hay thuyết pháp chẳng giới hạn
 Nếu được thuyết pháp vô biên rồi

Lại có lòng từ ở thế gian
Nếu dùng tâm từ ở thế gian
Tức lòng đại bi giữ chắc mãi
Nếu được lòng từ giữ gìn mãi
Tức là vì người pháp sung mãn
Nếu được hỷ lạc pháp căn bản
Xa rời tạo tác nhiều tội lỗi
Nếu bỏ tạo tác những tội lỗi
Không ta không người lìa chúng sanh
Nếu chúng vô ngã lìa chúng sanh
Người hay tự lợi hoặc lợi tha
Nếu hay tự lợi hoặc lợi tha
Xa lìa luân hồi các khổ não
Sẽ được lực lớn khó nghĩ bàn
Nếu được lực lớn như thế đó
Tức được nắm bắt trí thanh tịnh
Nếu đã sanh được trí thanh tịnh
Lao vào thế gian để tu hành
Nếu hay vào chỗ khó tu hành
Thành thực thế gian thật khó thay
Nếu hay thành thực ở thế gian
Chứa nhóm thế gian nhiều trí tuệ
Nếu được trí tuệ thế gian này
Tức hay tùy thuận nơi tứ nhiếp
Nếu hay tùy thuận nơi tứ nhiếp
Tức vì thế gian rộng bố thí
Nếu ở thế gian rộng bố thí
Tức ở phương tiện lực trí huệ
Nếu được phương tiện lực trí huệ
Tức ở dũng mãnh đạo vô thượng
Nếu ở dũng mãnh vô thượng đạo
Tuyệt nhiên chẳng thấy chúng ma quân
Nếu được chẳng thấy chúng ma quân
Tức hay xa rời bốn ma đạo
Nếu được xa rời bốn ma đạo
Tức hay đến được bất thối địa

Nếu hay đến được bất thối địa
 Tức được tên là vô sanh nhẫn
 Nếu được vô sanh nhẫn như thế
 Được Phật thọ ký hiệu Thế Đăng
 Nếu được thọ ký hiệu Thế Đăng
 Tức ở tất cả trước Như Lai
 Nếu được hay ở trước Như Lai
 Được Phật bí mật biến hóa trí
 Nếu được Như Lai biến hóa trí
 Tất cả Như Lai đều thọ ký
 Nếu được chư Phật thọ ký rồi
 Tất cả công đức chúng trang nghiêm
 Nếu được công đức chúng trang nghiêm
 Được diệu phước đức thân thanh tịnh
 Nếu được như thế thân thanh tịnh
 Sẽ được ánh sáng Kim Sơn chiếu
 Nếu được như thế ánh Kim Sơn
 Tức được tướng tốt ba mươi hai
 Nếu được tướng tốt ba mươi hai
 Tức được tướng hảo trang nghiêm thân
 Nếu được tướng tốt trang nghiêm rồi
 Thân phóng ánh sáng chiếu khắp cả
 Nếu được ánh sáng chiếu khắp cả
 Ánh sáng vô lượng trang nghiêm thân
 Nếu được như vậy trang nghiêm thân
 Ánh sáng dưới chân sanh hoa sen
 Nếu được ánh sáng tạo liên hoa
 Được Phật cảnh giới ngòi hoa sen
 Nếu được Như Lai cho ngòi tòa
 Tức nay thấy rõ mười phương cảnh
 Nếu được thấy rõ cảnh mười phương
 Giáo hóa chúng sanh chẳng có gì
 Nếu được giáo hóa như chẳng làm
 Tức được trí huệ thật vô cùng
 Nếu được trí huệ vô cùng tận
 Nói ra pháp khó nghĩ bàn này

Nếu được nói ra pháp khó nghĩ
Làm cho vô lượng người vui vẻ
Làm việc lợi lạc khó nghĩ bàn
Nếu được như vậy làm việc nhiều
Mỗi mỗi trí lực phải nên biết
Nếu được như vậy lực trí huệ
Thế gian tùy loại độ quần sanh
Nếu được tùy loại độ quần sanh
Đời sống trí tuệ đều thành tựu
Nếu được túc mệnh trí như thế
Ba nghiệp thanh tịnh chẳng gián đoạn
Nếu được ba nghiệp thường chẳng dứt
Do tự nguyện lực theo sở cầu
Nếu được nguyện lực theo sở cầu
Tùy các chúng sanh hiện nhiều loại
Nếu được tùy hiện nhiều chúng sanh
Được bất tư nghì âm thanh quý
Nếu được như vậy âm thanh quý
Hay sanh nhiều loại các âm thanh
Phát ra như thế những tiếng tốt
Tức hay rộng khắp các thế giới
Như vậy rộng khắp các thế giới
Trong mỗi sát na đều phải biết
Nếu được như vậy hiểu tâm người
Bất sanh bất diệt chẳng thối chuyển
Nếu lìa sanh diệt chẳng thoái chuyển
Tất cả chướng não chẳng sanh lại
Nếu được chướng não chẳng sanh lại
Pháp thân công đức trí huệ đầy
Nếu được pháp thân trí huệ đủ
Pháp hành quang minh chiếu thế gian
Nếu được ánh sáng chiếu thế gian
Tức được thập địa mười loại thân
Nếu được thập địa mười loại thân
Tức được Bát Nhã đường giải thoát
Quán đảnh trang nghiêm làm tối thượng

Nếu được quán đảnh như thế rồi
 Tam Ma Địa đạo rất thành tựu
 Như vậy Tam Ma Địa chứng rồi
 Được thấy mười phương tất cả Phật
 Nếu thấy tất cả chư Phật rồi
 Như vậy chư Phật hay quán đảnh
 Tức được chư Phật xoa đầu cho
 Tức hay biến hiện với pháp không
 Như vậy biến hiện với hư không
 Tùy nơi tùy chốn thường bền vững
 Nếu được tùy nơi hay kiên cố
 Trên trời loài người khó sánh được
 Cho đến người, trời khó đo lường
 Như vậy hay lìa những lực lượng
 Qua các đo lường lìa ngôn ngữ
 Đó là tất cả lực chẳng có
 Như vậy tất cả lực chẳng có
 Nghe tên thấy thân hay phương tiện
 Cho đến phương tiện là như vậy
 Hay làm thí chủ cho thế gian
 Lại tên bất không đại trượng phụ
 Chẳng quản từ bi nói diệu pháp
 Vì những ác đạo hóa quần sanh
 Dẫn thuyết Bảo Quang tối thượng thừa
 Dụ như Kim Cang mây quý tụ
 Tánh Phật ví như biển rộng lớn
 Bất tăng bất giảm chẳng tổn hoại
 Vô biên công đức cũng như vậy
 Chẳng có lúc nào chẳng nghe pháp
 Từ Phật hiện ra làm giác ngộ
 Thấy đó giống như đại pháp tạng
 Đó hay thuyết pháp lìa mê hoặc
 Mười phương thế giới chẳng quá ngại
 Giống như ánh trăng chiếu sáng khắp
 Giáo hóa chúng sanh ngàn phương tiện
 Sát na sát na Phật giác ngộ

Tức thấy mười phương các thế giới
Thường chuyển pháp luân giúp thế gian
Dũng mãnh biến chuyển khắp mười phương
Lại các Thanh Văn Bích Chi Phật
Vô biên biến hóa Phật trang nghiêm
Lại qua bất khả tư nghì kiếp
Làm cho chúng sanh qua lại nghe
Nếu có nam nữ, đồng nam nữ
Trời người Tu La vua rồng thầy
Được Xoa cho đến Ma Hầu La
Vì giải thoát trí đều thấy được
Nếu trong thế gian nhiều chủng loại
Tùy họ lời nói tất giống nhau
Tất cả dũng mãnh đều thấy rõ
Như vậy dũng mãnh đều quan sát
Hải ấn tam muội từ miệng sanh
Được vậy hải ấn chúng tam muội
Hay đẹp bất khả tư nghì lần
Nghiêm sức khó nghĩ sát na rồi
Cúng dường thập phương chư Như Lai
Như vậy cúng dường nhiều loại rồi
Lại được ánh sáng trang sức thân
Nếu được ánh sáng bất tư nghì
Tức được vô biên trí giải thoát
Nếu được vô biên trí giải thoát
Được bất tư nghì thân biến hóa
Nếu được như vậy thân biến hóa
Miệng và trí huệ đều biện tài
Nếu được miệng trí vô quái ngại
Bồ thí biến hóa chẳng nghĩ bàn
Nếu được bồ thí chẳng nghĩ bàn
Trì giới nhẫn tiến cũng như vậy
Nếu được trì giới nhẫn tiến qua
Thần định thần biến khó đo lường
Nếu được Thần Định thần thông biến
Xuất sanh phương tiện thần biến trí

Được vậy phương tiện trí thần biến
Xuất sanh rất nhiều các công đức
Từ miệng Phật sanh Tam Ma Địa
Tam Ma Địa vào mỗi vi trần
Tất cả vi trần đều nhập vào
Trong mỗi vi trần khó nghĩ bàn
Mỗi mỗi vi trần đều thấy rõ
Như vậy Phật ở nhiều vi trần
Trong ấy mỗi Phật đều rõ thấu
Mỗi mỗi vi tế chúng thanh tịnh
Vô thượng quý trọng pháp vi diệu
Như thật xa rời ngoài thế gian
Ra ngoài bí mật vượt lên cả
Thường hay trừ tối phóng quang minh
Bủa khắp nơi nơi chẳng cuối cùng
Nếu như thấy được một ánh sáng
Như vậy tất cả các vi trần
Vị tiên này hành Tam Ma Địa
Tức thì vô biên được giải thoát
Tam Ma Địa lực cúng dường Phật
Tất cả Như Lai cúng dường rồi
Lại ở nơi tay biến ngàn vạn
Làm đại trượng phu và cúng dường
Cho đến mười phương hoa tốt đẹp
Hương thơm tỏa khắp toàn mùi lạ
Mỗi mỗi tay ấy đều bố thí
Bồ Đề nơi gốc đến chỗ Phật
Giá trị ngàn vạn y áo thơm
Các loại tràng phang và bảo cái
Diêm Phù Đàn dùng để trang nghiêm
Tự trong tay ấy đem bố thí
Vô biên tất cả đều thọ dụng
Thanh tịnh cúng dường các tiên nơn
Trong tay có gì đem thí cả
Ở chỗ nơi Phật gốc giác ngộ
Cho đến tất cả các loại nhạc

Đánh trống phát ra âm thanh hay
 Tất cả nhã nhạc ống tiêu địch
 Mỗi mỗi trong tay đều có đủ
 Thường hay tán thán Đức Thế Tôn
 Mỗi mỗi xưng tán đức chơn thật
 Vô biên tất cả khắp mười phương
 Mỗi mỗi đều từ tay tạo ra
 Hoặc nơi ánh sáng làm nên Phật
 Tất cả phía mặt sinh động tác
 Mùi hương bay khắp các đất Phật
 Cúng dường tất cả đền thế gian
 Ánh sáng đẹp để vừa đẹp ý
 Liên Hoa lâu các khó nghĩ bàn
 Hoa sen sắc đẹp nhiều vô kể
 Mỗi mỗi đều đem cúng chư Phật
 Phóng quang minh lớn làm hoa đẹp
 Mỗi mỗi vi diệu hoa như biển
 Như vậy hoa đẹp đều trải khắp
 Rộng ra cúng dường các Đức Phật
 Phóng quang minh lớn chứa mùi hương
 Mỗi mỗi vi diệu biển mùi hương
 Như vậy mùi thơm bay khắp nơi
 Rộng ra cúng dường các Đức Phật
 Phóng quang minh lớn tẩm hương cúng
 Mỗi mỗi hương tẩm như biển mây
 Như vậy hương tẩm đều cùng khắp
 Rộng ra cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn làm đẹp để
 Mỗi mỗi vi diệu biển mây đẹp
 Như vậy tóc đẹp đều trải dài
 Rộng thêm cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn mùi trân quý
 Mỗi mỗi cúng dường hương như biển
 Như vậy mùi hương đều bay khắp
 Rộng lớn cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn áo đẹp để

Mỗi mỗi vi diệu áo mây nước
 Như vậy áo đẹp đều cùng khắp
 Rộng lớn cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn trang nghiêm đẹp
 Mỗi mỗi vi diệu tàng mây biển
 Như vậy tàng đẹp đều cùng khắp
 Rộng khắp cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn quý vô giá
 Mỗi mỗi vi diệu mây quý hiền
 Như vậy vật quý đều cùng khắp
 Rộng ra cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn đẹp hoa sen
 Nhiều loại hoa sen nhiều như biển
 Như vậy nhiều hoa đều cùng khắp
 Rộng ra cúng dường các Đức Phật
 Phóng ánh sáng lớn nơi lầu các
 Mỗi mỗi anh lạc nhiều như biển
 Như vậy anh lạc biến cùng khắp
 Rộng ra cúng dường các Đức Phật
 Phóng quang minh lớn phang trang nghiêm
 Phang kia xanh vàng cùng đỏ trắng
 Vô số đồ đẹp dùng trang nghiêm
 Tràng phang làm đẹp nơi đất Phật
 Mỗi mỗi trang sức lười Ma Ni
 Tràng phang bảo cái như kết hoa
 Nơi đây phát ra như tiếng Phật
 Hay ở trước mặt Đức Như Lai
 Giả sử cúng dường một Đức Phật
 Tay tự cung cấp nhiều vô kể
 Như vậy cho đến tất cả Phật
 Tâm này biến hóa Tam Ma Địa
 Nhiếp phục thế gian trí thần thông
 Đó là tối thượng Tam Ma Địa
 Hay làm tất cả các phương tiện
 Như vậy hóa độ các chúng sanh
 Hoặc có cúng dường các Đức Phật

Nhiều loại bố thí khó nghĩ bàn
Giới đức thanh tịnh tu khổ hạnh
Vô tận nhẫn nại chẳng lui sụt
Hoặc hay siêng năng lẫn dưng mãnh
An vui thần định lành tu tập
Trí huệ chứng được các ý nghĩa
Hay làm tất cả phương tiện lành
Hoặc hành từ bi cùng hỷ xả
Đồng sự ái ngữ lẫn lợi tha
Do trí chứa nhóm các phước nghiệp
Giải thoát bốn đến mười hai duyên
Hoặc có căn lực hiểu việc làm
Trong Thanh Văn Thừa được giải thoát
Quán duyên thanh tịnh Duyên Giác thừa
Thần thông biến hóa tối thượng thừa
Hoặc thấy vô thường các khổ não
Chẳng có thân mệnh gì hết cả
Chẳng có phiền não làm chướng ngại
Tam Ma Địa lực hay giải trừ
Vì các thế gian mà tinh tấn
Diễn dương diệu pháp độ quần sanh
Cầu cho tất cả được giải thoát
Dụ các chúng sanh tùy thế gian
Cùng các loại hình khó thể đo
Thần thông mật diễn Tam Ma Địa
Nghiêm trì vui thích hay biến hóa
Tùy ý dẫn dắt các thế gian
Tất làm hoan hỷ và an lạc
Hãy nghĩ chúng sanh khó xả bỏ
Nếu gặp đói khát ở chúng sanh
Mỗi mỗi an lạc đem giúp cho
Tất cả niềm vui tức từ tâm
Vì các thế gian rộng mở bày
Thường dùng mùi ngon việc ăn uống
Mỗi mỗi phục vụ như chỗ chứa
Của tiền như vua ta đều bỏ

Tất cả thế gian tùy ý cho
 Giữ gìn tốt đẹp tướng của thân
 Nguy nguy hạnh cả thường chẳng động
 Tâm hương của hoa nơi tâm ý
 Hiện ra sắc tướng độ quần sanh
 Thấy các niềm vui sanh hoan hỷ
 Trí huệ cao cả nhiều hình tướng
 Thấy việc tối thượng nhiều hình tướng
 Tùy ý dạy dỗ cho thế gian
 Ca Lăng Tần Già xuất âm lành
 Hạc trắng chim quý đều ca hát
 Trông trời xuất ra âm thanh lạ
 Hàng diễn giải thoát pháp Như Lai
 Tám vạn bốn ngàn Như Lai tạng
 Tất cả tội cùng hay nên làm
 Sai biệt diệu pháp cũng nên biết
 Tùy ý hóa độ các chúng sanh
 Chúng sanh khổ não tất đồng hành
 Chẳng ác chẳng thiện lại cùng quả
 Tạo tác tất cả các hành nghiệp
 Tùy ý hóa độ các chúng sanh
 Nếu gặp tai nạn sinh khổ não
 Hãy thấy điều đó khó nhẫn được
 Thay cho chúng sanh thọ các khổ
 An lạc tất cả các thế gian
 Nếu pháp hoặc có hoặc chẳng có
 Vô trí vô phước chẳng giải thoát
 Như vua sánh kia cùng tán dương
 Cứu khổ chúng sanh lia sanh tử
 Hay lia tham ái chúng kết chặt
 Tâm gọi thế gian giải thoát chủ
 Tất cả muốn vui tận nên siêu
 Xa rời giải thoát ánh sáng chiếu
 Lại phóng ánh sáng mười loại khác
 Hay làm bậc Thánh vì phương tiện
 Tất cả Thánh làm đều rõ biết

Quán xem thế gian tùy ý tạo
 Chúng sanh cũng đồng Vô Lượng Thọ
 Hẳn nhiên an ổn mà vui vẻ
 Sanh Lão Bệnh Khổ chẳng thể đến
 Quyết định tự thấy vô thường qua
 Như vậy chúng sanh vui ánh sáng
 Thế gian ngu muội như ánh đèn
 Lão bệnh chết khổ đều chứa nhóm
 Thế gian dẫn dắt các chúng sanh
 Mười phương siêng năng bốn vô úy
 Như Lai mười tám bất cộng pháp
 Ta suy nghĩ rộng công đức lớn
 Vì các thế gian làm Phật sự
 Dụ như thế gian các huyền thuật
 Hay hiện nhiều loại sắc tướng khác
 Thấy các Đức Phật biến hóa thấy
 Như vậy thần biến dẫn mọi loài
 Ta vì phương tiện làm nhiều loại
 Lời lành thí dụ các chúng sanh
 Giống như hoa sen chẳng dính bùn
 Tùy ý tạo tác nhiều sai biệt
 Hoa đẹp lợi ích nhiều tán thán
 Múa hát ca xướng tướng bên ngoài
 Lầu các trang nghiêm múa lưu chuyển
 Như uyển hiện tướng chẳng đồng nhau
 Hoặc làm người buôn nơi thôn dã
 Trưởng giả mua hàng từ phố đến
 Cùng các Đại Thần và quân sứ
 Thuốc thang nhiều loại cùng luận sư
 Hoặc nơi đồng ruộng có cây lớn
 Trân bảo thuốc hay chẳng lường được
 Như ý Ma Ni làm đẹp đẽ
 Mất đường quên lối làm người dẫn
 Đến cả vị lai sanh thế gian
 Chúng sanh chẳng biết tự tạo nghiệp
 Kinh doanh nông vụ mọi phương tiện

Thế gian nghề nghiệp nhiều loại khác
 Hoặc hiện giận dữ chẳng tình thương
 An lạc tất cả các chúng sanh
 Sáng suốt luận nghị pháp khác nhau
 Phật kia khai mở đường ánh sáng
 Nếu những tối thượng Phật đã làm
 Trên trời loài người đều giải thoát
 Nếu người xuất gia tu khổ hạnh
 Mở bày tối thượng tất cả trí
 Nếu có ngoại đạo cũng xuất gia
 Thường giữ chẳng nói như Đức Phật
 Ở trần chẳng động tướng Sa Môn
 Lại tự hay nương lời Phật dạy
 Hoặc hay thường trì bỏ pháp thân
 Hoặc tức chấp có chấp chẳng có
 Tóc dài râu dài tướng đồng tử
 Lại tự nương tựa nơi Bồ Sư
 Hoặc có việc làm ngày năm kiêu
 Giới chó giới bò áo da hươu
 Đi lại ba lần để cúng dường
 Lại tự nương tựa nơi Bồ Sư
 Hoặc hay vui vẻ trí chư thiên
 Chẳng thiện chẳng ác bỏ không hơn
 Tìm cầu gốc gác đồ ăn uống
 Chấp vì mùi ngon khó hiểu pháp
 Hoặc ngồi yên chỗ y áo đồ
 Hoặc bôi đen người hoặc nằm cỏ
 Cầm gậy có tên cũng tu hành
 Lại tự nương vào nơi Bồ Sư
 Cho đến mỗi mỗi những ngoại đạo
 Đều được làm cho lìa trói buộc
 Kia làm trí huệ khổ hạnh nhiều
 Như vậy ngoại đạo đều dẫn dắt
 Thế gian đủ loại đều giáo hóa
 Tà kiến làm sai gốc bản linh
 Vì họ phương tiện diễn diệu pháp

Thuyết chánh pháp này bảo họ làm
Hoặc nói Đại Thừa lời ngay thật
Chánh pháp mật yếu lời tốt đẹp
Hoặc nơi chánh đạo nói lời thật
Trong ấy hoặc nói câu vi diệu
Hoặc nhờ văn tự được giải thoát
Pháp tập nghĩa hay câu Kim Cang
Trí huệ phá hoại lời ngoại đạo
Luận thuyết nhiều loại lời giải thoát
Hoặc nơi loài người nói thần chú
Tuyên dương tất cả câu hay đẹp
Trong ấy lại có lời chư Phật
Long Vương Dược Xoa cũng có nói
Hoặc như La Sát có nhiều lời
Dược Xoa Tốt Xá Càn Thác Bà
Khẩn Na La nữ hay múa hát
Diễn dịch diệu pháp nghĩa giải thoát
Họ vì trí tuệ mà nói pháp
Nếu Phật nếu Pháp cũng như vậy
Trí đạo là pháp bất tư nghi
Nói Tam Ma Địa biến hóa này
Giải rõ thế gian Tam Ma Địa
Làm cho tất cả các thế gian
Hoặc phóng quang minh khó nghĩ bàn
Quang minh soi rọi các chúng sanh
Hoặc phóng quang minh tên Diệu Quán
Cho đến chúng sanh vì đây tin
Được chứng pháp không quan sát kỹ
Vô Thượng Trí và Vô Thượng Nhon
Được thấy chư Phật và nghe pháp
Hoặc thấy chúng Tăng có công đức
Thấy tháp khen Phật thật hy hữu
Và thấy thanh tịnh ánh quang minh
Hoặc phóng ánh sáng tên Phổ Chiếu
Biến chiếu tất cả các thế gian
Mỗi mỗi vi trần đều biết hết

Vì muốn an lạc cho thế gian
 Ánh sáng kia mới chiếu thế gian
 Thường dùng đèn sáng cúng dường Phật
 Sau khi cúng dường đèn sáng rồi
 Thế gian làm chủ ánh sáng ấy
 Hoặc giả tìm đèn hay dầu đèn
 Cây tùy cỏ rác cùng đèn ấy
 Mùi thơm ngào ngạt đèn trần quý
 Tất cả ánh sáng cúng dường Phật
 Lại phóng ánh sáng tên Biến Chiếu
 Tất hay quan sát các chúng sanh
 Tham ái luân hồi biển sanh tử
 Vì muốn cứu vớt các chúng sanh
 Ánh sáng chiếu vào luân hồi ái
 Tất làm lợi lạc chúng hữu tình
 Tất được xa rời bốn loài ma
 Khổ não bức bách làm an lạc
 Làm cho đẹp đẽ số không ít
 Hoặc nơi sông nước làm thuyền bè
 Giả làm mắng chửi khen tiêu diệt
 Ánh sáng nơi kia chiếu tận cùng
 Xa rời tham dục giúp lợi lạc
 Thuyết pháp hóa đạo cũng như vậy
 Được Phật rưới cho nước cam lồ
 Cứu khổ thế gian đói khát nữa
 Hoặc làm ao hồ hay giếng nước
 Xuyên tạc tạo tác thành giác ngộ
 Từng phần ái dục xưng tán định
 Tất cả tham ái được tiêu trừ
 Lân mẫn chúng sanh phóng ánh sáng
 Ánh sáng kia đều chiếu chúng sanh
 Vui kia biến hóa sanh giác ngộ
 Niệm niệm sanh tam ta sẽ được
 Trang nghiêm tướng hảo ngồi đài sen
 Đại bi lân mẫn các chúng sanh
 Hằng thời diễn thuyết Phật công đức

Phóng quang làm cho sanh vui mừng
 Lại phóng ánh sáng tên thích ý
 Ánh sáng này hay giác hữu tình
 Nơi Phật nơi Pháp sinh ái kính
 Và hay vui vẻ với chúng Tăng
 Chứng được Phật Pháp sanh tâm vui
 Lại hay chờ đợi nơi chúng Tăng
 Liền lễ Như Lai công đức Thánh
 Như vậy được Phật khó làm vậy
 Gặp chư Như Lai các pháp lành
 Được tối vô thượng hành nhẫn nại
 Giác ngộ được nhiều loài hữu tình
 Niệm Phật niệm Pháp công đức Thánh
 Mỗi mỗi công đức tâm giác ngộ
 Làm cho ánh sáng như yêu cầu
 Lại phóng ánh sáng vào phước đức
 Ánh sáng này hay giác hữu tình
 Xả thí vô số nhiều loại khác
 Khuyên thỉnh vô thượng đại Bồ Đề
 Sở cầu như ý đều đầy đủ
 Như vậy nhiều loại vật hay cho
 Tất cả tùy ý cho đi rồi
 Chứa nhóm phước ấy phóng ánh sáng
 Như vậy trí này phóng ánh sáng
 Ánh sáng ấy chiếu các chúng sanh
 Một pháp miệng nói không cùng hết
 Lợi lạc tuyên dương hay quan sát
 Pháp huệ nhiếp phục các chúng sanh
 Trí huệ tất hay giải bày tỏ
 Diệu pháp nghĩa cao tuyên dương rồi
 Tức trí phóng ra ánh sáng lớn
 Nếu được trí tuệ phóng ánh sáng
 Ánh sáng ấy hay chiếu chúng sanh
 Chúng sanh chẳng không không sanh diệt
 Các pháp tự tánh tức vô tánh
 Như huyễn như sương trắng trên nước

Như mộng lại như ảnh trong gương
 Pháp không chủ thể nương nơi không
 Thường hành xuất sanh đèn trí tuệ
 Pháp lực biến hóa phóng ánh sáng
 Ánh sáng ấy giác ngộ chúng sanh
 Vô tận tổng trì ai đắc được
 Giữ chư Như Lai pháp tạng lành
 Tổng trì diệu pháp tu tập rồi
 Đại Tiên các pháp thường hộ trì
 Tuyên dương pháp này vì thế gian
 Tức làm pháp ấy phóng ánh sáng
 Hoặc xả bỏ nhiều phóng ánh sáng
 Ánh sáng ấy hay thức chúng sanh
 Vô thường chẳng lâu biết an vui
 Như vậy xa rời đều chứng được
 Nếu các chúng sanh khó phục ngã
 Hãy biết tự tánh như mây nổi
 Biết rồi trí sáng liền an ổn
 Đó là bố thí phóng ánh sáng
 Lại phóng ánh sáng tên sám hối
 Chiếu vào mọi nơi của chúng sanh
 Giới pháp thanh tịnh sám hối rồi
 Tâm lìa ảo vọng sẽ thành Phật
 Nếu các chúng sanh nhờ trì giới
 Hiện nghiệp tiêu trừ sanh thanh tịnh
 Sánh bằng với phát Bồ Đề tâm
 Phóng ra ánh sáng đến chỗ sám
 Nhẫn nại phóng quang nhằm nghiêm sức
 Ánh sáng ấy chiếu khắp chúng sanh
 Sân tâm cực ác ý khó điều
 Đầu tiên việc nhẫn là trừ hết
 Tự nghiệp khó làm nhẫn nại thầy
 Nơi tâm không động ấy Bồ Đề
 Thường hay xưng tán việc nhẫn nại
 Đó là nhẫn nại làm trang nghiêm
 Lại phóng ánh sáng tỏ tường hơn

Chiếu đến giải đãi của chúng sanh
 Tam Bảo thượng diệu các phương tiện
 Tương tục dài lâu hay cúng dường
 Tam Bảo nhiều loại các phương tiện
 Tương tục phương tiện cúng dường rồi
 Tức hay xa rời bốn ác ma
 Tức được vô thượng đại Bồ Đề
 Dạy cho chúng sanh hành tinh tấn
 Như vậy cúng dường Tam Bảo rồi
 Hằng giữ diệu pháp chẳng kể lúc
 Ánh sáng lành thay sẽ được ngay
 Lại phóng ánh sáng làm nhĩn nại
 Phổ độ giác ngộ các chúng sanh
 Giác ngộ xa rời tham sân si
 Được tâm bình thản không gián đoạn
 Cho nên hành nghiệp đều tiêu trừ
 Xa rời tất cả điều bất thiện
 Xưng dương tán thán việc thiền định
 Nhĩn nại thanh tịnh phóng ánh sáng
 Trí huệ nghiêm sức phóng quang minh
 Thường chỉ mê mờ cho chúng sanh
 Nếu nói chánh pháp được giải thoát
 Thường hay chứng nhập các căn trí
 Nếu nghe chánh pháp được giải thoát
 Biến đổi qua lại căn nguyên rồi
 Tức được mặt trời Tam Ma Địa
 Được Phật trí tuệ ánh quang minh
 Vua là sở hữu lại hay cho
 Vì cầu diệu pháp ở giác ngộ
 Tức hay luôn luôn nói diệu pháp
 Trí huệ quang minh được trang nghiêm
 Nếu Phật phóng ra ánh sáng này
 Ánh sáng ấy chiếu khắp chúng sanh
 Vô số khó hiểu ngàn Như Lai
 Hiện ngồi trên đố hoa sen đẹp
 Đại giác Như Lai giải thoát ngã

Vô biên biến hóa nói lời Phật
 Làm Phật Như Lai chiếu mạnh đến
 Tức được chiếu sáng quang minh này
 Lại phóng ánh sáng thí vô úy
 Làm nhiều khủng bố các chúng sanh
 Cầu được qua khỏi sự triền phược
 Như vậy khủng bố bị nạn kia
 Và các chúng sanh được an ổn
 Tức hay lìa được sự giết hại
 Cứu các nghiệp hoặc khó cứu được
 Được đại vô úy phóng ánh sáng
 Lại phóng ánh sáng tên an lạc
 Làm cho bệnh khổ mau tiêu trừ
 Tất cả tật đố được trị liệu
 An lạc thiên định Tam Ma Địa
 Nhiều loại thuốc men cùng hoa quả
 Hương thơm quý giá mùi trân bảo
 Nước hương giọt mật và dầu mè
 Ăn uống cúng dường đều sung túc
 Thấy các Như Lai phóng quang minh
 Chiếu thấy chúng sanh lúc mạng chung
 Chỉ cho niệm Phật tức thấy Phật
 Mạng chung quyết định sanh đất Phật
 Khi mạng chung rồi nếu niệm Phật
 Thấy các Phật tượng sinh tín tâm
 Phật vì vãng sanh mà cứu độ
 Được thấy chư Phật đang thuyết pháp
 Lại phóng quang minh tên pháp quang
 Ánh sáng này hay giác chúng sanh
 Nghe pháp in ấn đọc tụng kinh
 Thường được ái lạc nơi các pháp
 Khai mở diệu pháp thật khó lường
 Khuyến cầu diệu pháp ý đầy đủ
 Vì các phương tiện hộ pháp này
 Cho nên thuyết pháp được quang minh
 Lại phóng ánh sáng tên ngôn ngữ

Phật tử giác ngộ chúng sanh kia
 Bốn nguyện nghe rền ba ngàn cõi
 Nghe các Như Lai nhiều lời nói
 Lớn tiếng xưng tán bậc Đại Thánh
 Tiếng lớn cao cả như tiếng chuông
 Vì các chúng sanh ngôn ngữ Phật
 Cho nên chứng được sáng ngôn ngữ
 Lại phóng quang minh cho cam lồ
 Ánh sáng kia hay giác chúng sanh
 Biết được chúng sanh lúc khởi tâm
 Tất cả công đức đều tương ứng
 Vô số khổ não tai ách ấy
 Thường hay không giả chẳng an ổn
 Nếu hay dừng lại các tai biến
 Nói pháp cam lồ tức đều được
 Lại phóng ánh sáng tên tối thắng
 Ánh sáng này hay giác chúng sanh
 Thắng giới đó là Tam Ma Địa
 Nghe Phật tối thắng trí huệ lớn
 Khó lường tịnh giới Tam Ma Địa
 Trí huệ đệ nhất đại năng hơn
 Xưng dương tán thán thí giác ngộ
 Kia sẽ chứng được ánh sáng này
 Vì cho hết sạch pháp bảo quý
 Pháp này cúng dường bậc Đại Giác
 Như vậy cúng Phật và tháp Phật
 Chúng sanh cầu tốt mà không hoại
 Cho các của quý được làm Phật
 Như vậy cho nên phóng bảo nghiêm
 Lại phóng ánh sáng Vãng chiếu Diệu
 Ánh sáng này giác ngộ chúng sanh
 Thích ý hương thơm ngửi chẳng hôi
 Kia làm công đức của Như Lai
 Trên trời loài người đều tỏa hương
 Dùng để cúng dường các Đức Phật
 Cúng nhiều tháp Phật chẳng chấm dứt

Cho nên phóng ra ánh sáng này.

Kinh Đại Phương Tổng Trì Bảo Quang Minh
Quyển thứ tư

Kinh Đại Phương quảng Tổng Trì
Bảo Quang Minh
Quyển thứ năm

Tây Thiên Trung Ấn Độ nước Ma Đà Đà, Chùa Na Lan Đà truyền
giáo Đại Sư Tam Tạng Tứ Tử Sa Môn Thần Pháp Thiên phụng
chiếu dịch.

Đức Quốc, Hannover thành phố, Chùa Viên Giác, Tỳ Kheo Thích
Như Điển dịch từ Hán văn ra Việt văn, đời Thủ Tướng Schröder -
năm 2001.

Lại phóng ánh sáng nhiều loại đẹp
Mỗi mỗi tràng phang và bảo cái
Tạo nên âm nhạc và mùi thơm
Giữ gìn đầy đủ mùi hoa quý
Như vậy đủ loại cúng dường Phật
Hương hoa, hương xông và hương bột
Tràng phang bảo cái trượng cao lên
Hay phát sinh ra điệu nhạc hay
Lại phóng ánh sáng sinh tâm tịnh
Tay cầm đồ báu đứng yên đó
Thanh tịnh trang nghiêm nơi tháp Phật
Chứng được thanh tịnh ánh sáng này
Lại phóng to lớn ánh sáng kia
Lại mưa đủ loại mùi hương quý
Hương ấy ngấm vào nơi tháp miếu
Cho nên chứng được ánh sáng màu
Lại phóng nhiều loại ánh sáng khác
Người không áo mặc được y đắp
Nhiều loại nhà cửa nhiều áo quần
Cho nên phát ra cho tất cả
Lại có ánh sáng cho đồ ăn

Cho cả những người nghèo đói khổ
 Mỗi mỗi vị ngon của ăn uống
 Cho rồi chúng được ánh sáng lớn
 Lại có ánh sáng tên Thắng Nghĩa
 Trong kho đồ quý cho người nghèo
 Cúng dường Tam Bảo không chớ hết
 Đây gọi tên là Đàn Hành Thắng
 Lại phóng ánh sáng mắt thanh tịnh
 Kẻ mù được thấy các hình tướng
 Như đèn cúng dường Phật và tháp
 Giúp cho ánh sáng mắt thanh tịnh
 Lại phóng ánh sáng tai thanh tịnh
 Kẻ điếc đều có thể nghe được
 Cúng Phật âm nhạc và tháp Phật
 Giúp cho ánh sáng tai thanh tịnh
 Lại phóng ánh sáng mũi thanh tịnh
 Mũi căn không đủ nghe mùi hương
 Cúng mùi hương quý Phật và tháp
 Giúp cho ánh sáng mũi thanh tịnh
 Lại phóng ánh sáng lưỡi thanh tịnh
 Được Phật nhu nhuyễn tiếng từ bi
 Xa rời lời nói chẳng lợi ích
 Giúp cho ánh sáng lưỡi đẹp đẽ
 Lại phóng ánh sáng thân thanh tịnh
 Thân căn chẳng đủ liền đầy đủ
 Bỏ thân nhiều như Phật và tháp
 Cho nên được thân thanh tịnh ấy
 Lại phóng ánh sáng ý thanh tịnh
 Tất cả ý hay đều chứng được
 Nhờ ý này chúng Tam Ma Địa
 Chứng được ánh sáng ý thanh tịnh
 Lại phóng ánh sáng sắc thanh tịnh
 Liền thấy tướng đẹp của Nhơn Vương
 Nhiều loại màu sắc chẳng sánh bằng
 Được gìn trang nghiêm ánh sáng tháp
 Lại phóng ánh sáng nghe thanh tịnh

Chẳng nghe không nghe đều biết rõ
Sanh tin đều do ảnh hưởng này
Phóng ra ánh sáng nghe thanh tịnh
Lại phóng ánh sáng hương thanh tịnh
Tất cả mùi hôi thành mùi thơm
Mùi thơm làm nước cúng tháp Phật
Phóng sáng ở nơi gốc Bồ Đề
Lại phóng ánh sáng mùi thanh tịnh
Có độc chẳng độc biến mùi ngon
Cúng Phật Thanh Văn và cha mẹ
Cúng các vị ngon được ánh sáng
Lại phóng ánh sáng xúc thanh tịnh
Sờ mó tiếp xúc được an lạc
Kiếm bán tên nhọn như mây mưa
Biến thành hoa báu đẹp để lạ
Vô số áo mền xúc được vui
Làm cho chúng sanh qua đất Phật
Hoa tốt mùi hương áo thanh tịnh
Được cúng bảo cái phóng ánh sáng
Lại phóng ánh sáng pháp thanh tịnh
Tất cả những ai khó nghe pháp
Vì các thế gian mà xuất hiện
Được Phật diễn nói tất cả pháp
Tin pháp tự tánh thật chẳng sanh
Pháp thân báo thân cũng như vậy
Pháp hay vắng lặng giống hư không
Cho nên chứng được thanh tịnh pháp
Ánh sáng hiện tiền nên như vậy
Ngay nơi trước mặt một mảng lông
Cũng sanh tức khắc nhiều ánh sáng
Tất cả cũng đều tùy nghiệp duyên
Cũng như hiện tại một hạt bụi
Xuất hiện thêm vào hạt bụi khác
Như vậy tất cả cùng góp vào
Nơi Tam Ma Địa chư Phật hiện
Nếu phóng ánh sáng như vậy đó

Với ánh sáng này quá khứ giống
 Nếu đây chẳng hiện ánh sáng ấy
 Vì sao biến hóa sánh với Phật
 Kia được phước đức lại có nhân
 Tùy hỷ khuyến khích cũng như vậy
 Nếu có được thấy tất an lạc
 Sáng ấy thấy được nơi kẻ khác
 Nếu làm phước đức được an hòa
 Tương tục chẳng dứt cúng dường Phật
 Như Lai công đức nên vui cầu
 Thấy được quang minh như vậy đó
 Do như người mù chẳng thấy sáng
 Chẳng rõ ngày đêm và thế gian
 Vì sao mắt ấy hay thấy sắc
 Mỗi mỗi pháp ghi đều rành rõ
 Điều Ngự phóng sáng cũng như vậy
 Rõ ràng cho thấy chẳng cho mình
 Chưa rời điên đảo lời vọng tưởng
 Cứu cánh chưa được ý sâu dày
 Ở nơi điện báu đều tốt đẹp
 Mỗi mỗi đồ riêng đều tẩm hương
 Đại chúng chẳng có thể biết hết
 Giống như bệnh tật khó xa rời
 Điều Ngự ánh sáng cũng như thế
 Sáng này bị che chẳng thể biết
 Hư cường nói dối chưa trừ hết
 Cứu cánh chưa thể tâm rộng lớn
 Thấy được ánh sáng hay phân biệt
 Thường được điều lành và an lạc
 Thân kia chẳng nghi ngoài vọng tưởng
 Là ngã tức hiểu nhiều công đức
 Biến hóa chủ bạn làm trang nghiêm
 Nương vào vô thượng Tam Ma Địa
 Vô biên tất cả đến mười phương
 Hiện thị con Phật làm chủ bạn
 Mỗi mỗi ba ngàn vi trần nước

Ánh sáng trang nghiêm ngồi đài sen
Tất cả thân đều ngồi xếp bằng
Biến hóa chỉ bày Tam Ma Địa
Đây đó mười độ nhiều như thế
Liên hoa ngồi đầy các quyển thuộc
Số nhiều Phật Tử vây chung quanh
An trụ vào ra Tam Ma Địa
Phật kia hóa đạo dùng năng lực
Chúng sanh từ Phật tạo công đức
Hỗ tương vây quanh hoa sen lớn
Đồng thời chấp tay và cung kính
Pháp này là Đức Điều Ngự Sư
Nếu vào trong tịnh Tam Ma Địa
Được các đệ tử vây chung quanh
Giống như vì sao quanh mặt trăng
Như bị trôi vào một phương nào
Hiện thị con Phật và quyển thuộc
Tất cả trong ấy đều như thế
Biến hóa trở thành Tam Ma Địa
Phương kia lại đóng chẳng loại trừ
Tối thượng Tam Ma Địa người vào
Hoặc có từ nơi Tam Muội vậy
Tự thân hiện thị ở mười phương
Hoặc tại phương Đông trong Tam Muội
Tây phương chẳng khởi hay dao động
Hoặc ở Tây phương trong Tam Muội
Đông phương liền hiện tướng người lớn
Tức hay vào ở trong mười phương
Phương khác lại hiện các Tam Muội
Rộng hay hiện khắp trí công đức
Phật kia thần biến Tam Ma Địa
Nếu tận phương khác đều như thế
Vô số Như Lai đều lui tới
Mỗi mỗi bước chân đều kính ngưỡng
Hiện tại an lạc Tam Ma Địa
Hoặc từ Tam Muội hiện chúng sanh

Tây thiên cuối cùng đều tịch lặng
 Tất cả Như Lai đều hiện tiền
 Hiện làm tất cả việc cúng dường
 Như vậy Tây phương đã thấy rồi
 Lại đến A Tăng Kỳ nước Phật
 Từ nơi dưới chân mà đánh lễ
 Được ở yên ổn Tam Ma Địa
 Kia được sánh với điều chánh kiến
 Tận đến Đông phương các nước Phật
 Tất cả Như Lai đều hiện tiền
 Lại thấy vô số sự cúng dường
 Vào ở trong đây các nước Phật
 Mỗi mỗi nơi chẳng có động giao
 Ở trong ấy hiện các Tam Muội
 Mỗi mỗi cúng dường ánh sáng Phật
 Tại nơi nhãn trần và Tam Muội
 Hay hiện sắc tướng các cảnh giới
 Thấy được bất khả tư nghì màu
 Trên trời người đời đều ngạc nhiên
 Sau thấy sắc trần Tam Muội rồi
 Làm phút tư duy đến nhãn trần
 Tự tánh của mắt chẳng sanh diệt
 Như vậy khai mở những tướng không
 Hoặc ở nhĩ trần nơi Tam Muội
 Hay hiện tướng lớn các cảnh giới
 Nhập vào tất cả loại ngôn ngữ
 Trời người hỏi đến đều ngạc nhiên
 Tức thấy thanh trần Tam Muội rồi
 Phán bảo suy nghĩ cảnh giới nghe
 Tự tánh của nghe chẳng sanh diệt
 Cho nên mở bày các tướng không
 Hoặc tại tỉ trần nơi Tam Muội
 Hay hiện hương thơm các cảnh giới
 Như vậy hương thơm hay bay đến
 Trên trời dưới người đều ngạc nhiên
 Thấy nghe hương trần Tam Muội rồi

Lại cố tư duy đến Tĩ trần
 Mũi kia tự tánh chẳng sanh diệt
 Cho nên khai mở chẳng tướng không
 Hoặc có thiết trần trong Tam Muội
 Hay hiện lưới lớn các cảnh giới
 Như vậy vị ngon đều phổ cập
 Trên trời loài người đều ngạc nhiên
 Lại được mùi ngon Tam Muội rồi
 Lắng tâm tư duy nơi thiết trần
 Tự tánh của lưới chẳng sanh diệt
 Cho nên khai mở chẳng có tướng
 Hoặc có thân trần nơi Tam Muội
 Hay việc xúc lớn nơi cảnh giới
 Thế gian xúc trần đều biến vào
 Trên trời loài người đều ngạc nhiên
 Tức thấy xúc trần Tam Muội rồi
 Thân trần biến đổi để tư duy
 Tự tánh của thân chẳng sanh diệt
 Cho nên khai mở tướng chẳng có
 Hoặc có tâm trần trong Tam Muội
 Hay hiện cảnh giới pháp trần lớn
 Liền thấy pháp trần Tam Muội rồi
 Lại hiểu suy nghĩ của tâm trần
 Tự tánh của tâm chẳng sanh diệt
 Cho nên khai mở tướng chẳng có
 Tam Muội ví như thân trẻ con
 Xuất hiện lớn lên ở lâu dài
 Hiện ra tráng niên Tam Muội rồi
 Lại ở cho đến thân già nua
 Ở đó thân già nơi Tam Muội
 Lại phát tâm làm cận sự nam
 Ở nơi Tam Muội Ưu Bà Tát
 Cải đổi biến thành thân Tỳ Kheo
 Trụ ở Tam Muội thân Tỳ Kheo
 Tức được đa văn thân Tỳ Kheo
 Trụ ở đa văn thân Tam Muội

Tức được hữu học vô học thân
 Liên ở như thể thân Tam Muội
 Tức được ở nơi thân Như Lai
 Ở đó Như Lai thân Tam Muội
 Được Phật tối thượng sắc thân đẹp
 Trụ ở tối thượng thân Tam Muội
 Hóa thân hiện làm thân trời người
 Từ chỗ hình trời thân Tam Muội
 Xuất sanh nhiều loại thân của rồng
 Từ chỗ thân rồng chứng Tam Muội
 Sản sinh ra thêm thân Được Xoa
 Từ chỗ thân Được Xoa Tam Muội
 Xuất sanh tất cả thân Bộ Đa
 Từ chỗ thân Bộ Đa Tam Muội
 Hiện đó xuất sanh một mảng bông
 Từ nơi bông này sanh Tam Muội
 Xuất sanh tất cả những loại bông
 Từ chỗ tất cả nơi bông ấy
 Xuất sanh một sợi lông thật nhỏ
 Từ chỗ thật nhỏ tóc Tam Muội
 Xuất hiện tất cả cảnh phác trần
 Mỗi mỗi phác trần trong Tam Muội
 Lại hay xuất hiện số vi trần
 Nếu thấy mỗi trần Tam Muội rồi
 Xuất sanh tất cả các vi trần
 Nếu thấy mỗi mỗi trần Tam Muội
 Xuất sanh biển lớn các Kim Cang
 Từ chỗ Kim Cang Tam muội này
 Xuất sanh cây Ma Ni hoa quả
 Từ chỗ Tam Muội Ma Ni này
 Xuất hiện ánh sáng lớn Như Lai
 Xuất hiện tất cả nước sông biển
 Từ chỗ Tam Muội nước sông biển
 Lại hiện lửa trần cảnh giới lớn
 Từ chỗ hỏa trần Tam Muội ấy
 Xuất sanh nhớ nghĩ đến phong trần

Từ chỗ Tam Muội nơi phong trần
 Xuất sanh cảnh giới Đại Địa Trần
 Từ chỗ Địa Trần trong Tam Muội
 Xuất sanh tất cả cung điện trời
 Từ nơi cung điện sanh Tam Muội
 Suy nghĩ cho đến hư không giới
 Tam Muội giải thoát khó nghĩ bàn
 Tức được vô biên các công đức
 Lại hay chiếu rọi nhiều kiếp số
 Tất cả Như Lai chẳng thể lường
 Tất cả Như Lai đều nói vậy
 Nghiệp quả thế gian khó nghĩ bàn
 Hóa rồng mây nước Phật nhập định
 Trong định biến hóa bất tư nghì
 Thấy đó xuất sanh nói phần nhỏ
 Từ nơi đại chúng tất kinh ngạc
 Pháp sư phương tiện trí nên biết
 Cho nên liền nói hãy nên hiểu
 Tức được trụ nơi tám giải thoát
 Thanh Văn chứng một tức thành nhiều
 Hoặc là được nhiều do từ một
 Xem xét hư không ánh sáng ấy
 Mờ nhạt sáng lớn đều tự nhiên
 Bao vây đầy đủ thành lửa lớn
 Lửa xong tiêu đi đến nạn nước
 Nơi pháp ngồi nằm đều an trụ
 Sát na thân biến bất tư nghì
 Chúng kia chẳng có tâm Đại Bi
 Bồ Đề xa rời nơi thế gian
 Chỉ thân biến hóa bất tư nghì
 Chẳng hề lợi tha cho thế gian
 Giống như trời trăng đi nơi khác
 Thường hay chiếu rọi khắp mười phương
 Khe hồ ao rạch đều thành suối
 Tròn đầy lớn nhỏ biển sông quý
 Tức hiện sắc tướng bất tư nghì

Như mặt trời chiếu sáng mười phương
Như trí giải thoát các Tam Muội
Nếu thấy Như Lai Phật như vậy
Lên bốn phía hồ đều có lính
Mỗi mỗi bên trong đều hiện hình
Có kiếm cung đao tên áo giáp
Như mưa trên cỏ đều bằng thép
Màu sắc như thế mà trang nghiêm
Thấy được Như Lai lưới quang minh
Chẳng phân giận yêu lìa nghi hoặc
Giải thoát công đức Tam Ma Địa
Trong trời ngoài biển nói tên kia
Cho đến chúng sanh ra vào biển
Nghe kia nói vậy cần nên hiểu
Tự thân ngôn ngữ đều vui vẻ
Ái lạc tham sân tạp ngôn ngữ
Tất cả tùy loại hay biết cả
Được diệu tổng trì lực của pháp
Người đời trên trời chẳng có không
Tên là thấy được Bà Nhạ Sa
Bà La Môn nữ xưng tán họ
Chí nguyện chẳng có ái si tâm
Vì chẳng đố kỵ được siêu sanh
Chỉ có biện tài ái si còn
Chẳng thể thành tựu việc làm lớn
Danh xưng xa nghe ở thế gian
Vô nhơn chẳng vui biết công đức
Dụ như trí sáng làm huyền thuật
Hay hiện đủ loại nhiều màu sắc
Hoặc ở ngày đêm tháng một lần
Trăm năm dụ như cơn gió thoảng
Vì sao huyền hóa sanh ái si
Thế gian biến hóa như huyền mộng
Định huệ xa rời nơi giải thoát
Hãy biết người lành hay hoan hỷ
Trời và Tu La đều đấu tranh

Trời được Tu La tự lui bước
Binh khí lên xe cho đi khỏi
Lính tráng tự lui để đi bộ
Tu La vì vậy sinh ái si
Tự nói thân biến chẳng nghĩ bàn
Giàu có mạnh mẽ khó thể địch
Hiện thân biến hóa hay như thế
Hay giữ rồng lớn và Kim Cang
Đế Thích quyến thuộc thành voi lớn
Voi này hiện ba mươi ba đầu
Mỗi mỗi lại hiện ra sáu ngà
Trên mỗi ngà ấy đều có hồ
Trong hồ nước hiện đều đầy đủ
Mỗi mỗi hồ ấy bày hoa sen
Hoa sen mỗi mỗi đều trang nghiêm
Trong mỗi hoa ấy lại hiện bày
Thiên nữ tất cả đều nên biết
Thường hay múa hát hoặc đờn địch
Đế Thích Thiên chúng cùng hòa vui
Cũng biết tự thân là thân rồng
Được cùng tất cả mà biến hóa
Mỗi mỗi tạo tác để trang nghiêm
Hoặc lúc hiện rồng là tối thượng
Kia hiện có yêu có hờn giận
Tự do phước nghiệp hiện thần biến
Trí lực phương tiện việc tương ưng
Chẳng Tam Ma Địa chẳng nên làm
Do như La Hâu thân biến hiện
Biến thành Kim Cang ở dưới chân
Hiện thân trong biển nước đến rốn
Đầu và Diệu Cao cũng bằng nhau
Kia có yêu giận tham sân si
La Hâu thân biến lực như vậy
Ma Vương phá hoại ánh đèn thế
Nếu hiện thần biến chẳng có hạn
Đế Thích hóa hiện bất tư nghi

Trời và Tu La lúc đấu tranh
 Chế phục Tu La chẳng thể biến
 Kia lại hiện thân làm Đế Thích
 Hay biết Tu La lực rất mạnh
 Đồng thời chạy đến trước Đế Thích
 Mỗi mỗi chấp trì lực Kim Cang
 Tu La chấp trì mà chiến đấu
 Biến hiện ngàn mắt nên sợ hãi
 Ánh sáng rực rỡ chấp Kim Cang
 Thân phá áo giáp dùng lực mạnh
 Tu La thấy vậy mới rút lui
 Kia đó phước mỏng lực chẳng đủ
 Đế Thích vì Trời hiện Thần biến
 Tất cả thế gian đều hay cứu
 Nói thần biến này phước vô tận
 Không trung trống trời khuyến chư thiên
 Nói cho họ nghe nghiệp quả báo
 Biết Trời đắm say nơi dục lạc
 Trống trời vang lên để cứu độ
 Quán thân vô thường chẳng dùng nghĩ
 Việc này tự tánh chẳng hiểu hết
 Như huyễn như mây và sao trăng
 Vạn vật tự tánh biết như mộng
 Tất cả phiền não sợ nguyên nhơn
 Trừ được cam lồ lìa vô thường
 Trong ấy nếu có vui say đắm
 Vô thường đến sớm như cọ sát
 Tất cả quyền thuộc gặp đau khổ
 Thánh giả tăng trưởng về tất cả
 Đắm vui muốn vui như kẻ mù
 Nếu có nghe pháp thoát vô thường
 Tiếng trống Đế Thích thường khuyến bảo
 Và các thiên chúng nói diệu pháp
 Thường hay xiển dương lời nói đẹp
 Vô biên phiền não đều nói rộng
 Kia hay hiện nọ không sắc tướng

Trống trời vang lên âm thanh lớn
Tùy ý chư thiên hiện nhiều màu
Rộng vì chẳng làm cho chúng sanh
Trời và Tu La lúc bấy giờ
Chư thiên do phước mà thành tựu
Tiếng trống giữa trời khuyến chư thiên
Ra đẩy tiếng vang đều giống nhau
Trống trời ra lệnh sanh hoan hỷ
Được sanh xa rời binh sợ hãi
Tu La Vương chúng tự rút lui
Sát na khủng hoảng đều mất đi
Trống như cam lồ qua nhiều kiếp
Cứu độ tất cả các thế gian
Xa rời phiền não chúng Ma Vương
Chẳng thọ phiền não nói an lạc
Đế Thích Thiên nữ chín mươi hai
Hóa thân làm cho kia hoan hỷ
Mỗi một huyễn thân cũng đồng vậy
Tất cả thiên nữ hiện như nhau
Các nữ đồng thời muốn vui chơi
Nếu ở tự tại trong tháp ấy
Bởi vì mở bày diễn pháp lành
Đế Thích thần biến mỗi sát na
Đế Thích có yêu có giận si
Chỉ tự vui say với quyền thuộc
Chẳng ai nơi đời chê phượng tiện
Thế gian biến hóa lừa ái dục
Ma Vương đấu tranh ở thế gian
Nhiếp phục tất cả loài chúng sanh
Phiền não nghiệp lực đều trói buộc
Ngu mê chúng sanh chẳng thể thoát
Kia đó có yêu có giận si
Tất cả thế gian Ma Vương nhiếp
Ở trong mười loại nghiệp lực ấy
Tất cả thế gian tự phá hoại
Phạm Vương cung điện ba ngàn chủ

Cho đến Phạm Vương ba ngàn điện
 Phổ hiện thân này ở trong đó
 Phạm Thiên Vương xuất âm thanh hay
 Phạm Vương vì đó ở thế gian
 Định biết Phạm Vương hay biến hóa
 Trải qua kiếp số như sát na
 Chẳng thể một niệm sanh bị trí
 Qua khỏi tam tai kiếp hoại rồi
 Bất tư nghì tâm các thế gian
 Chúng sanh nghiệp báo tâm sanh gió
 Gió hay thành tụu cõi thế gian
 Bốn biển núi non cung điện trời
 Rộng khắp nhiều loại ánh sáng quý
 Gió hay làm mây trở thành mưa
 Mưa dừng gió hết mây tự tan
 Gió hay thành thực trong thế gian
 An lạc nhiều người của thế gian
 Kia chẳng học nơi Ba La Mật
 Lại chẳng học Phật các công đức
 Hay luận thế gian bất tư nghì
 Duy chỉ như vậy người chưa thấy
 Cho đến bay chạy các loại thú
 Tiếng nữ đồng nam cùng đồng nữ
 Sấm sét chấn động nghe hải triều
 Chúng sanh mỗi mỗi đều hay biết
 Mỗi mỗi đều nghe tiếng tự tánh
 Nói rộng giải nhiều chẳng ngại gì
 Sông nước nơi nơi tiếng rõ ràng
 Thế gian vui vẻ với âm thanh
 Như Lai biến pháp thật hy hữu
 Hay nhiếp tất cả chúng như biển
 Biển được của quý nước chẳng cùng
 Sông nước chảy xiết chẳng hề tăng
 Do như tất cả biển thế gian
 Định huệ giải thoát phước vô tận
 Trí huệ xuất sanh các công đức

Được phước công đức cũng chẳng tăng
 Sa Ngụ La rồng hay tự tại
 Từ dưới qua cõi Hóa Lạc Thiên
 Rộng mưa nhuần khắp bốn đại châu
 Vô số chủng chủng để trang nghiêm
 Trong Hóa Lạc Thiên có Diêm Phù
 Hiện mây che khắp màu êm dịu
 Hoặc biến màu hồng ánh sáng trong
 Thấy được nhiều trời màu tuyết vàng
 Trong cõi Diêm Ma Phệ Lưu Ly
 Trong cõi Đạo Lợi giữ lưu ly
 Bốn Đại Thiên Vương màu thủy tinh
 Kim Cang kiên cố màu mây biển
 Khẩn Na La cung phát ra mùi
 Trong cung của rồng màu liên hoa
 Hiền Thủ lực lớn chim màu đen
 A Tu La cung màu núi đá
 Trên đó ánh sáng vàng đẹp để
 Thành khác châu khác mỗi mỗi đẹp
 Trong Thiệm Bộ Châu màu xanh bích
 Màu mây mỗi mỗi tùy châu hiện
 Hóa Lạc Thiên ấy mây vàng hiện
 Do như ánh sáng màu mặt trời
 Sắc đẹp cũng giống vành trăng lặn
 Thấy được nhiều trời màu vàng tím
 Trong cõi Diêm Ma mây màu vàng
 Trong cõi Đạo Lợi màu lưu ly
 Cõi Tứ Thiên Vương màu thủy tinh
 Kim Cang kiên cố màu mây biển
 Khẩn Na La cung núi đầy đủ
 Trong cung Long Vương màu hoa sen
 Hiền Thủ đại lực chim màu đen
 Cung A Tu La màu Thiết Vi
 Trên đó thanh tịnh ma ni sáng
 Mỗi mỗi sai biệt mà trang nghiêm
 Trong Thiệm Bộ Châu nguyệt ma ni

Ánh điện chiếu đến như mây kéo
 Hóa Lạc Thiên và Phạm Vương Thiên
 Đồng hiện đánh trống nghe khắp cả
 Thấy được nhiều trời ưa vui nghe
 Trong cung Diệm Ma Thiên Nữ nghe
 Tứ Đại Vương Thiên Càn Thát Bà
 Tượng núi vang vọng tiếng hải triều
 Khẩn Na La thổi nhạc thành tiếng
 Long Cung nghe tiếng ca Lăng Tần
 Trong cung Hiền Thủ tiếng Long Nữ
 Trong cung Tu La nghe tiếng đàn
 Người hay vui nghe tiếng sáo thổi
 Trong cõi Hóa Lạc mùi hương quý
 Mưa hoa mỗi mỗi đều trang nghiêm
 Diêu Ma Ni nguyệt trong mặt trăng
 Mạn Đà La hoa và mùi hương
 Thấy được nhiều trời màu ma ni
 Mỗi mỗi đồ quý được trưng bày
 Như ánh mặt trăng chiếu sáng cả
 Mưa rơi màu vàng dính trên áo
 Nhiều loại tràng phan và bảo cái
 Nghiêm trì tẩm hương và hoa báu
 Màu vàng chơn châu màu y hồng
 Nơi cõi Diệm Ma cũng đang mưa
 Trong cõi Đạo Lợi châu như ý
 Tẩm hương Chiên Đàn và trầm thủy
 Trời Công Cô Ma Nhị sắc đẹp
 Nước hoa cùng mưa các hoa quý
 Trân quý ăn uống lực tăng trưởng
 Được hương mỹ vị càng vui vẻ
 Mang theo đồ quý bất tư nghì
 Mưa khắp Thiên Vương và Long Cung
 Mưa rơi biển lớn hay liên tục
 Như vậy rất nhiều chẳng cùng tận
 Kho báu chẳng hết còn lớn thêm
 Mưa ấy kéo dài chẳng dứt hẳn

Áo đẹp trang nghiêm đều đầy đủ
Lại mưa mùi hương và mật lợi
Hoặc đánh êm dịu tiếng Tỳ Bà
Khẩn Na La nữ mưa Anh Lạc
Long Cung hay mưa châu màu hồng
Ngục tối ánh sáng Ma Ni bảo
Phá hoại nhà ngục cung tên bắn
Trong cung Tu La mưa kiếm nhọn
Vô giá Anh Lạc làm cho yên
Mưa cũng có loại Chiêm Ba Ca
Mưa làm tươi mát các khí cụ
Từ mưa sinh ra nhiều ánh sáng
Người Diêm Phù Đề đều hoan hỷ
Lại hay vui vẻ với mưa pháp
Cây hoa, hoa quỳ và hương hoa
Những loại như thế yên cõi người
Như thế khó hiểu mây trang nghiêm
Tiếng sấm dội nghe mưa trang nghiêm
Như vậy rộng biển khó nghĩ bàn
Loài kia ở ngay nơi biển cả
Rộng hiện biến hóa khó hiểu hết
Nếu vào pháp hải trong công đức
Vô biên biến hóa không thể đo
Nghĩa này ví như nói phần nhỏ
Như vậy nói đó Điều Ngự Sư
Trí dũng mãnh này khó thí dụ
Nếu đây hiện ở cửa giải thoát
Nói giải thoát này là tối thượng
Quảng đại vi diệu ý vô thượng
Được điều chưa có ý chơn thật
Như vậy trên hết ý thậm thâm
Như pháp khó làm thật hy hữu
Thế gian sở hữu người người làm
Nếu nghe tối thượng giải thoát rồi
Thế gian cung kính mà xưng tán
Chúng sanh các loài khó nghe được

Như vậy pháp này nên tôn trọng
 Nếu hay làm phước sinh an lạc
 Tự mình và người sanh cung kính
 So với hơn gian khó nghi hoặc
 Trong Thanh Văn thừa chẳng sanh nghi
 Bích Chi Phật thừa cũng như vậy
 Lại cũng chẳng nghi các thừa khác
 Ở nơi Đại Thừa thật là khó
 Cung kính kinh này thật khó được
 Vì sao đọc tụng và thọ trì
 Nếu pháp này còn làm sao được
 Giả sử ba ngàn núi và biển
 Tận kiếp vị lai cũng chuyên chờ
 Những điều khổ nhọc chưa hề khó
 Cung kính kinh này lại khó hơn
 Ba ngàn vi trần với chúng sanh
 Mỗi mỗi đều qua trước mỗi kiếp
 Như vậy phước ấy cũng chưa khó
 Tin được kinh này mới là khó
 Giả sử mười lần núi và biển
 Như ở trong ấy hay chấp trì
 Như vậy cố gắng cũng chưa khó
 Cung kính kinh này thật khó được
 Mười ngàn vi trần cùng chúng sanh
 Mỗi mỗi trước mặt qua kiếp số
 Tối thắng phước báo cũng chưa khó
 Tin được kinh này thật là khó
 Mười cõi vi trần với Như Lai
 Mỗi mỗi kiếp qua trước mặt ở
 Nếu trong pháp ấy giữ đọc tụng
 Lại hơn công đức Khả Dữu Đa
 Tất hay hàng phục cung Ma Vương
 Dẫn đường vô tội tức an ổn
 Nếu trong mười phương chúa Sư Tử
 Ở trong miệng ấy hiện ra cả
 Trong tay an ổn trên đầu cũng

Vô biên công đức phổ kiết tường
 Tất cả Như Lai trong miệng ra
 Như Lai dùng tay xoa đỉnh đầu
 Giải thoát pháp môn nói pháp lành
 Các người nên nói rộng pháp này
 Đừng cho pháp này bị đoạn tuyệt
 Thế Tôn Phật nói điều ấy rồi
 Xong xuôi yên lặng mà ở đó

Lúc bấy giờ 3.000 Đại Thiên thế giới, tất cả chư thiên và nhơn dân như biển cả đồng thanh nói lời rằng:

Đây là lần thứ hai Đức Thế Tôn chuyển pháp luân. Lành thay, lành thay! Hy hữu thay Đức Thế Tôn! Chúng con quá khú chưa từng nghe lời nói như chánh pháp này. Nếu có chúng sanh nghe chánh pháp này cũng thật là hy hữu, tức thời chẳng sanh vào nhà bần cùng hạ tặc, tâm được bình đẳng, do vì cúng dường cung kính cho nhiều Đức Phật. Đối với các chúng sanh này được thay đổi cách sống. Như tháp miếu Phật, với các chúng sanh này, trên trời loài người, ma vương quyến thuộc sẽ không có thể hại được. Nếu trời và người, xuất gia hoặc tại gia cho đến các Vua, Đại Thần, Trưởng Giả, Tể Quan cũng chẳng có thể hại được.

Liền lúc ấy Ngài Tôn Giả Tu Bồ Đề bạch với Đức Phật rằng:

Hy hữu thay Đức Thế Tôn! Làm sao chúng được? Làm sao kinh Bảo Quang Minh này thực hành ở thế gian? Kinh này quý giá. Tất cả đều do oai thần của Đức Như Lai mà xuất hiện nơi đời. Lại nữa các chúng sanh được nghe pháp này cũng nhờ vào thần lực của Đức Như Lai vậy.

Lúc ấy Đức Thế Tôn lại khai kim khẩu nói với Tôn Giả A Nan rằng:

Người nên thọ trì! Này A Nan! Với chánh pháp này hãy nên siêng năng tinh tấn thọ trì đọc tụng.

Lúc ấy Ngài Tôn Giả A Nan liền đi nhiễu quanh Phật 3 vòng mà thưa rằng:

Kính bạch Đức Thế tôn! Con nay đang thọ trì chánh pháp này và luôn làm cho đừng mất đi.

Sau khi Phật nói kinh này xong, tất cả Thánh chúng Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Diệu Cát Tường Đồng Tử, Tôn Giả Xá Lợi Phất v.v... chư Đại Thanh Văn, Trời, Người, A Tu La, Càn Thát Bà v.v... nghe Phật nói rồi, tất cả đều hoan hỷ đành lễ rồi lui ra.

Kinh Đại Phương Quảng Tổng Trì Bảo Quang Minh
Quyển thứ năm

HẾT

Dịch xong vào ngày Rằm Tháng Bảy năm Tân Ty,
Phật Lịch 2545, Hannover ngày 2 tháng 9 năm 2001.
Đây là tác phẩm thứ 33 của Tác giả, cộng chung với tất cả các tác phẩm đã viết và dịch từ năm 1974 đến nay.

Cung kính chấp tay

THÍCH NHƯ ĐIỀN